NATIONAL LIBRARY
Order Section. Rer.56231
395 Wellington Str.
OTTAWA. Ont. K1A ON4
K1A0N4

„Meie Elu" toimetus ja talitus Eesti Majas, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada ◉ Tel. 466-0951
Tellimiste ja kuulutuste vastuvõtmine igal tööp., kl. 9 h.-5 p.l., esmasp. ja neljap. kl. 9 h.-8 õ. Laup. kl. 9 h.-1 p.l.

Tellimishinnad Kanadas: 1. a. $22.00, 6 k. $12.00, 3 k. $8.00. USA-sse: 1 a. $23, 6 k. 12.50, 3 k. $8.50. Ülemeremaadesse: 1 a. $26.00, 6 k. $14.50, 3 k. $9.00.

Kiri- ja lennuposti lisa: Kanadas ja USA-s: 1 a. $11.50, 6 k. $5.75. Ülemeremaadesse: 1 a. $23.50, 6 k. $11.75. Üksiknumber 40¢.

Kuulutushinnad: 1 toll ühel veerul: esiküljel $3.75, tekstis $3.50, kuulutuste küljel $3.25.

Meie Elu

EESTLASTE AJALEHT PAGULUSES

Second Class Mail Registration No. 1354.

„OUR LIFE" — „MEIE ELU" – Estonian Weekly. Published by Estonian Publishing Co. Toronto Ltd., Estonian House, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. Canada. M4K 2R6 ◉ Tel. 466-0951.

— ★ —

Toimetajad: H. Rebane ja S. Veidenbaum.

Toimetaja New Yorgis B. Parming 473 Luhmann Dr., New Milford, N.J., USA. Tel. (201) 262-0773

— ★ —

„MEIE ELU" väljaandjaks on Eesti Kirjastus Kanadas.

Asut. A. Weileri algatusel 1950.

Nr. 4 (1459) 1978 — REEDEL, 27. JAANUARIL — FRIDAY, JANUARY 27 — XXIX aastakäik

LOODETAKSE ETNILISTE GRUPPIDE TOETUST KANADA TERVIKLUSELE

Pühapäeva õhtupoolikul andis Torontost parlamenti valitud mitmekultuuriminister Norman Cafik etniliste ajalehtede esindajatele Royal York hotellis informatsiooni Kanada erinevaid rahvusgruppe huvitavaist probleemidest. Ta käsitas ka inimõiguste küsimusi raudse eesriide taga ja lubas minna Belgradi, et Kanada etnilise ühiskonna erihuvisid seal esile tuua. Kuid kõige tähtsamaks küsimuseks, kus ta loodab etniliste gruppide täit toetust, on Quebeci separatismi vastu võitlemine.

Minister märkis, et kui mitmekultuuripoliitika rakendamisel ei ole senini midagi olulist tehtud, siis ta ei vastuta selle eest. Tõsiasi on, et kaks suuremat rahvusgruppi nn. asutajad rahvad inglased ja prantslased ei ole eriti huvitatud teistest rahvusgruppidest. Nad arvavad, et mitmekultuurilisus on asjata killustamine.

Tõsiasi on, et kahe suure rahvusgrupi kõrval on veel paljusid erinevaid rahvusi kelledel on samasugune õigus oma kultuuri ja keelt arendada. Nende etniliste gruppide õigus ei ole seadusega kindlustatud, seepärast peab olema valvel, et nende võrdõigusi ei riivata. Etniline press omab selle tõttu suure tähtsuse. Etnilise ühiskonna toetamine ei lasu mitte üksi ühe ministri õlgadel, vaid sellega on seotud kogu valitsus. Väga tähtsat rolli mängib välisminister, eriti Ida-Euroopa rahvaste huvide kaitsmisel, kes võitlevad inimõiguste eest oma kommunistide poolt okupeeritud kodumaadel. Nad on huvitatud sellest, mis toimub Belgradis. On selge, et seal ei suuda Kanada enam palju rohkem teha, kui senini, sest kolmandat maailmasõda ei taha keegi. Edasi minister puudutas Quebeci lahkulöömise taotlusi Kanadast. Ta ütles, et on saanud etnilise pressiühingu esimehe seisukohad ja need on samad, mis on praegusel liiduvalitsusel Ottawas. Kuigi etnilistel gruppidel on ka omad erinevad huvid, siiski tuleks need kõik ühtlustada sest Kanada terviklus on neil samuti südamel, kui praegusel valitsusel. Ta loodab selles küsimuses etnilise ühiskonna täielikku toetust. Valitsuse poliitika on, et kõik kultuurid Kanadas on võrdsed. Ta lubas pidevat toetust etnilistele lehtedele valitsuse kuulutuste kaudu.

Küsimustes rõhutati mitmeid probleeme. Toodi ette, et etnilised grupid on Kanada ühtluse ja terviklusse poolt. Ukrainlaste esindaja Andrei Bandera märkis, et etnilised grupid ei nõustu valitsuse poliitikaga Lõuna-Aafrika osas. Sooviti ka, et Toronto politseisse värvatagu kõikidest rahvustest politseinikke.

„Cantabele" laulikud esinemas Uno Kook'i juhatusel „Estonia" orkestri aastapäeva-peol. Vasakult: Tamara Norheim, Leida Pajur, Nelli Igav, Viktoria Kass, Linda Jarvalt, Laine Koost, Aino Laanen, Koidu Konze, Helle-Mai Jõgi, Juuli Kristal, Linda Kook, Saade Ristmäe, Lydia Nurm, Laine Aasa ja Astra Tuulma. (Lähemalt lhk. 4)
Foto — O. Haamer

VENE KEELE SURVE TUGEVAMAKS

STOKHOLM (EPL) — Tallinnas algas üleliiduline konverents, kus arutatakse õpilaste kommunistlikku kasvatamist vene keele ja kirjanduse õpetamisel rahvuskoolis. Vene keelt käsitletakse konverentsil „kui rahvastevahelise suhtlemise vahendit".

Konverentsi avaja, Liidu pedagoogilise akadeemia asepresident Kondakov rõhutas oma avakõnes, et vene keele ja kirjanduse õpetamine koolis on erilisel kohal, olles parteija nõukogude organite pideva tähelpanu objekt.

Konverentsi ideoloogilise peaettekande pidas kodumaise partei keskkomitee sekretär Väljas. Ta viitas alguses muidugi oktoobrirevolutsiooni juubelile, uuele konstitutsioonile ja Brezhnevi kõnedele nende sündmuste puhul. Nood määravat kindlaks konverentsi ideelis-poliitilise suunitluse.

Väga tähtsaks (ütlemata, miks) pidas Väljas asjaolu, et konverents peeti Tallinnas. See pidi igal juhul olema „märkimisväärne ühiskondlik-poliitiline sündmus."

Edasi tuli — kui selle mõttesse süveneda — saatusraske lubadus kohaliku keskkomitee poolt:

„EKP Keskkomitee pöörab pidevalt suurt tähelepanu vene keele paremale propageerimisele, õpetamisele, selle suureneva kasvatusliku osatähtsuse tagamisele, samuti kakskeelsuse protsessi tundmaõppimisele."

Silmapaistev on asjaolu, et konverentsiks olid kohal mitmed muukeelsete vabariikide kõrged parteijuhid või haridusministrid (leedu, läti, tadzhiki).

★

Konverentsi sihiks on ilmselt juhtnööride vastuvõtmine, kuidas N. Liidu erirahvuste hulgas tugevdada seniseid venestamistendentse. Tõenäoliselt hakatakse vene keele ja kirjanduse osatähtsust koolides tugevasti suurendama. Kuna on räägitud ka kakskeelsuse problemaatikast, siis on võimalik, et katsutakse vene keele õpetamist rakendada senisest nooremate laste puhul.

Silmapaistev on asjaolu, et konverents peeti Tallinnas, Eestis, mis on seni olnud suhteliselt tugev rahvuslik kants oma keele ja kultuuri arendamisel — ja mil sellele lisaks on olnud „aken" väljapoole Soome suunas. Hõimurahva riiklik iseseisvus ja tugev omakultuur on kahtlemata rahvuslikuks ergutajaks ka kodumaal.

Murega tuleb oodata uusi venestamismenetlusi üle kogu N. Liidu.

KOMMUNISTID OHUSTAVAD EUROOPAT

Endine USA välissekretär H. Kissinger käis hiljuti Euroopas ja andis ülevaate oma muljetest Chicago välispoliitilises klubis.

Prantsusmaal paljudes omavalitsustes, arvatud kaasa mitmed suuremad linnad, on kommunistide administratsioon. Kommunistid tulid võimule seal sotsialistide ja kommunistide koalitsiooni abil. Märtsis seisavad ees Prantsuse parlamendivalimised, kus ennustatakse jälle sotsialistide ja kommunistide võimuletulekut Prantsuse parlamendis. Kuigi hetkel ei ole sotsialistid ja kommunistid suutnud jõuda kokkuleppele.

Itaalias vajavad ametlikult võimulolevad Kristlikud demokraadid kommunistide toetust, et võimul püsida. Itaalias on samuti paljudes omavalitsustes kommunistide administratsioon. Samasugust olukorda ennustatakse Prantsusmaale. Lääne-Saksamaal opereerivad terroristide grupid ja sotsialistlik valitsus ei ole võimeline korda ja rahu kindlustama. Portugalis, ja viimasel ajal ka Hispaanias, on kommunistide partei mõju ametiühingutes suur. Terror ja vägivald suureneb. H. Kissinger märkis, et kommunistide mõju suureneb, sest N. Liit ja tema satelliidid toetavad Lääne-Euroopa kommunistlikke parteisid rahaliselt ja varustavad neid maid koolitatud kommunistlikke agentidega. Enamik Euroopas opereerivatest terroristidest on koolitatud Liibüas ja teistes kommunistlikes riikides.

H. Kissinger kirjeldas Euroopa tulevikku süngetes värvides, kui kommunistidel õnnestub valimiste abil Itaalias ja Prantsusmaal võimule tulla, sest siis ei ole neid võimalik enam välja hääletada. Ka Aafrika tulevik on tume, sest Castro rahvusvaheline brigaad vallutab ühe riigi teise järele. Angoola on vallutatud ja järg on Somaalimaa käes, sest Abessiiniasse on kogutud üle 2000-de kuubalase, punaseid araablasi jt., kes on relvastatud vene relvastusega. H. Kissingeri arvates on see olukord tekkinud praeguse preridendi J. Carteri kontroversiaalsest välispoliitikast, kuid eriti relvamüügi keelust USA liitlastele.

USA tööline armee juurde Saksamaal?

GEISLINGEN (ME) — USA riigikontroll Washingtonis soovitas kaitseministeeriumil leida sobiva mooduse, et asendada 67.000 Saksamaal USA armee juures töötavat sakslast ja kodumaata välismaalast ameeriklastest tsivilistidega.

Riigikontrolli seletusest nähtub, et Saksamaal armee juures töötavate eraisikute palgakulud on tõusnud 3000-delt dollarilt 1967. a. tänavu 10.000-dele dollarile aastas isiku kohta. Washingtoni säästkomissaride uurimisel on seetõttu vähem kulukas asendada teatud töökohad, eriti madalamate palgaastmetega, ameeriklastega.

USA tööline saab küll kõrgema põhipalga kui samal alal töötav sakslane, aga sakslaste palgad teevad kõrgeks tööandja poolt kantavad sotsiaalandamid, mis moodustavad kolmandiku palgakuludest. Ameerika kodaniku eest makstavad sotsiaalandamid seevastu moodustavad ainult 6 kuni 7 protsenti kogupalgast. Ka on saksa töölised haigeraha ja puhkuse osas eelistatumas olukorras kui ameeriklased.

Kui see kava peaks teostuma, tähendab vallandamisoht ka paljuid eestlasi, kes Lõuna-Saksamaal töötavad USA armee juures. Viimane suurvähendamine teostati 1964. a. suvel, mil saadeti laiali 50 Labor Service'i kompaniid.

-kk

Mõõdukad võitsid postiametnike ametiühingus

Lahing Toronto postil on seekord lõppenud. Uue ametiühingu juhtkonna valimisel võitsid mõõdukad. Presidendiks sai Arnold Gould, kuna vasakspoolne P. Heffernan ja P. Leibovits kaotasid. Abipresidendiks sai ka mõõdukate hulka kuuluv E. Ludlow. Sekretäriks-laekuriks A. Harrison valiti tagasi. Hääletasid 4500 postiametnikku.

Hääletamistulemused näitasid, et kommunistid on postil suures vähemuses, kuna nende kandidaadid said ainult mõni sada häält. Mõõdukad valiti aga üle 2500 häälega. Kuid sellega ei ole veel rahu majas, sest pahempoolsed õõnestavad ja sapoteerivad edasi.

KONTSERT * BÜROO

Klaverikontsert
TIIU HAAMER
pühapäeval, 12. veebruaril kell 7 õ. Edward Johnson Building, Walter Hall
Pääsmed $6.00, pensionärid $4.00 ja õpilased $3.00. Eelmüügil Eesti Abistamiskomitees ja „Meie Elu" talituses.

EELK PEETRI KOGUDUS TORONTOS
MUSICA DIVINA KOORI ja
MUSICA VIVA KAMMER-ANSAMBLI
kontsert
Lembit Avessoni juhatusel
pühapäeval, 29. jaanuaril kell 4 p.l. Peetri kirikus
Pääsmeks kirikukorjandus

SOOMEPOISTE KLUBI TORONTOS
korraldab 11. veebr. kell 7 õ. Eesti Maja suures saalis
JR 200
34. AASTAPÄEVAPEO
Esinevad HARJO TARI ja UNO MANKIN
Tantsuks mängib B. RUHNO orkester
Pääsmed (kuhu sisse kuulub söök ja jook) saadaval ainult eelmüügil 7. veebruarini tel. 267-7865 ja 489-8564.

JÕEKÄÄRU LASTESUVEKODU
TULUTANTSUÕHTU
KELL 20.00 TARTU COLLEGE'IS
REEDEL, 3 VEEBRUARIL 1978
KAJA ORKESTER · KOHVILAUD
SUUPISTED · MAKSULINE BAAR
ÜLLATAV PROGRAMM · LOTERII
PÄÄSMED $10.– ISIKULT
JÕEKÄÄRU
LASTEVANEMATE KOMITEE

TORONTO EESTI RAHVATANTSIJATE RÜHM „KUNGLA" ESITAB
„RABAKÜLA POISTE EHALKÄIK"
Tantsu- ja laulupõimik 3. vaatuses
Külalisesinejaks New Yorgi rahvatantsijad „Saarevikat"
RAHVAPILLIORKESTER ◉ LAULUANSAMBEL
Laupäeval, 18. veebruaril 1978 kell 7.30 õ.
Sir John A. Macdonald Collegiate, 2300 Pharmacy Ave. (Finch & Pharmacy)
Pääsmed $5.—, noored ja pensionärid $3.—
Pääsmed saadaval Mt. Pleasant Rd. Poko ärist, Eesti Majast esmasp.—neljap. õhtuti ja rühmaliikmeilt. Üüritud bussi transport Eesti Kodust ja Victoria Park Subway jaamast. Hind $1.00. Inf. helistada tel. 421-5541.

UUENDAGE „MEIE ELU" TELLIMINE UUEKS AASTAKS.

FRONDITA ÜLEVÕTMINE EUROOPAS

„Asjased arengud Itaalias on murettekitavalt tõsised. USA seisukoht on selge: meie ei poolda kommunistide osavõttu valitsustest ja sooviksime näha kommunistliku mõjuvõimu vähenemist Euroopas. Sest USA ja Itaalia jagavad põhilisi demokraatlikke väärtusi ja meie ei usu, et kommunistid jagavad samu väärtusi". See president Carteri ja USA administratsiooni kohmakalt väljendatud soovunelm on siiski tähelepanu juhtiv mitmete Euroopa maade ja eriti Itaalia poliitilisele olukorrale, mis ähvardab Lääne Euroopat praegu rohkem, kui Nõukogude Liidu relvajõud.

Sest Euroopa maade sisepoliitilised arengud moodustavad sisefrondid N. Liidu poolel, milliste vastu puudub võimalus relvajõuga võidelda. Silmnähtavalt on sissivõitlus suunatud nüüd Euroopa maadele, kus asuvad suurearvulised kommunistlikud parteid. Itaalia on elanud juba mitu kuud demonstratsioonide ja rahutuste olukorras, kus algatajaiks mitmesuguste nimetuste all radikaalsed elemendid, millistele järgnevad siis vasturünnakud extremistide poolt paremalt tiivalt.

Kommunistlik partei Itaalias on üks suurimaid väljaspool Nõukogude Liitu ja tänu sellele on pärastsõja aegne Itaalia põdenud pidevaid valitsuste kriise. Sellisena langes nüüd ka viimane Giulio Andreotti vähemusvalitsus, kellele ülesandeks tehti uus valitsus koostada. Kas suudetakse uus valitsus koostada ilma koalitsioonita kommunistidega, nagu seda soovib USA, näitavad ehk lähemad päevad.

Kommunistlik strateegia on silmnähtavalt juhitud majanduslikult nõrgematele maadele, kelle hulgas Itaalia on nõrgeim. Itaalias on praegu 1,7 miljonit töötut ehk 7,4 protsenti töötajate hulgast. Inflatsioon on 12 protsenti 1976. a. 22 protsendi vastu, küll paranemine, kuid kaugeltki mitte küllaldane. Produktsiooni kasv on ainult 2 protsenti. Ja kaubandusbilanss 2,3 miljardit dollarit passivas. Kuigi kaubabilanss ja inflatsioon on paranemist näidanud, ei ole see majanduse normaliseerimiseks kaugeltki küllaldane.

Andreotti valitsus seisis kahe kõva kivi vahel. Esimeseks on Rahvusvaheline Rahandusfond, kellelt saadi 530 miljonit dollarit laenu kohustusega kokkuhoidu teostada. Teiseks on organiseeritud tööliskond, kes nõuab palkade ja tööstuste kapitaalinvesteeringute suurendamist. Vahepealse kompromissina esitas valitsus eelarve, mis on 10 miljonit dollarit üle Rahandusfondi nõudmise, kuid ei rahulda töölisunioone. Tulemuseks oli 150.000 töölise marsiähvardus Roomale ja üldstreigi väljakuulutamise lubadus. See surve langes ära ainult Andreotti valitsuse languse hinnaga.

Itaalia on ainult üheks ähvardavaks mustriks Euroopa maades. Kuid ka Prantsusmaa kommunistlik partei on tugev ja teguvõimne. Prantsusmaa märtsikuu valimised võivad parajuserakondadele päästa ainult sisemised lahkhelid kommunistide ja sotsialistide vahel, kui need kestavad. Portugal on ikka veel alles üleminekuolukorras, mille sisemisi arenguid on kaugemas perspektiivis võimatu ette näha. Hispaanias tõstavad radikaalsed elemendid üha rohkem pead.

Ajal, mil Lääne-Euroopa elab poliitiliste ümberkujunemiste võimaluste kartuses, naudib Põhja-Ameerika mander oma raskustele vaatamata nagu ajutise vaherahu olukorda, vastandina kümmekond aastat tagasi siin arendatud diverssantlikule tegevusele ja demonstratsioonidele. Nähtavasti on punases peastaabis arusaamadele jõutud, et USA ja Kanada on tugevamad pähklid, milliste kallal puremine praegu ei tasu ja kogu tähelepanu on pöördunud Euroopale.

Sellel tagapõhjal on mõistetav USA hoiatus Itaaliale, kuigi tal puuduvad nähtavad võimalused sealseid arenguid praktiliselt mõjutada. Esiteks on USA-l selles võitluses võimata sekkuda. Teiseks langevad n.n. euroopa kommunistid, vaatamata oma sõltumatusé deklaratsioonidele N. Liidust, paratamatult N. Liidu mõju alla, kuna ainus praktiline toetus neile saab tulla ainult Moskva kaudu ja poolt.

V.

KAASMAALASED

Laenu vajaduse korral kasutage
TORONTO EESTI ÜHISPANGA
madalaid laenuintressimäärasid.

HÜPOTEEKLAENUD ..... **9.5% aastas**
Intressid arvestatakse veerandaasta viisi laenud on lahtised

PERSONAALLAENUD ..... **10.2% aastas**

Personaallaenud on laenuvõtja surma ja jäädava töövõimetuse puhul kindlustatud $10,000.00 ulatuses.

ÜHENDUSES ON JÕUD

EVELYN KOOP KAHE TULE VAHEL

Kutsuti õpetama Lõuna-Aafrikasse

Rahvusvahelise Võimlemise Föderatsiooni moodustavad kolm alakomiteed: meeste ja naiste olümpiamängude komiteed ja kolmandana moodsa võimlemise komitee. Föderatsiooni juhtkonna moodustab kuue liikmeline esindajate kogu, International Committee, kes on valinud rahvusvaheliselt ja nende mandaat kestab olümpiaaastast olümpiaaastani. Evelyn Koop'il on au kuuluda sellesse kuueliikmelisse komiteesse ja esindada Kanadat. Sellesse kogusse kuulumine annab ja tagab kõrgema tunnustuse ja kvalifikatsiooni vahekohtunikuna rahvusvahelistel kohtumistel. Samuti on selle kogu liikmetel õigus ette valmistada uusi treenereid. Rahvusvahelise Võimlemisföderatsiooni (Federation of International Gymnastics) ülesannete hulka kuulub ka võimlemise ja spordi arendamine nendes riikides, kus ei ole veel rahvusvaheliselt tunnustatud taset.

Hiljuti põõrdus Lõuna-Aafrika Rahvusvahelise Komitee poole sooviga, saada üks komitee liige kolmeks nädalaks loenguid pidama, treenereid ja vahekohtunikke ette valmistama algtasemele. Rahvusvaheline komitee otsustas Lõuna-Aafrika soovi täita ja ülesande täitjaks valiti Evelyn Koop. Loengud kestavad 15. veebruarist 7. märtsini Johannesburgi Ülikooli juures.

Arvata võib, et valiku põhjuseks sai asjaolu, et pr. Koop ei ole lasknud poliitikal sporti segada ja ei ole kunagi teinud rassivahet.

Rahvusvaheline Komitee teatas kirjalikult pr. Koop'ile tema valikust ja saatis ärakirja Kanada Valitsusele (Sport Canadale). Sport Canada teatas pr. Koop'ile, et ta peaks kaaluma väga tõsiselt sõidu küsimust, kuna suhtumine Lõuna-Aafrikaga ei ole kooskõlas Kanada Valitsuse seisukohtadega. Kirjale on alla kirjutanud spordiminister. Pr. Koop'i ei ole palutud lahkuda Moodsa Võimlemise Föderatsiooni presidendi kohalt, küll on mõista antud, et ta on „kahe tule vahel."

Pr. Koop'il on väga tugev rahvusvaheline tunnustus ja toetus ning ta usub siiralt ja toetab tõsiselt spordi arengut. Sport ei tohi seguneda poliitikaga ja vastavalt sellele on ta oma nõusoleku andnud Lõuna-Aafrikasse sõiduks. Kindlasti tuleb sellel teemal ka juttu Kanada ajalehtede veerguel. Meil on ka teada, et pr. Koop kavatseb lähemas tulevikus ühiskondlikust tööst tagasi tõmbuda ja rohkem aega pühendada oma perele.

Kui see sõit teoks saab, siis on see üks julgemaid samme, mida pr. Koop astunud.

elna

Kõrge tunnustus Evelyn Koop'ile

Pühapäeval, 22. jaanuaril anti Ottawas Evelyn Koop'ile kõrgem tunnustus-auhind töö ja teenete eest, kui ühele Kanada spordi ja võimlemise silmapaistvamale juhile 1977. a. Igal aastal antakse välja kolm auhinda. Koos pr. Koop'i isikliku auhinnaga anti üle ka Air Canada auhind Kanada Moodsa Võimlemise Federatsioonile, mis koosneb lennupiletitest ja rahalisest toetusest. Lennupiletid ja raha kasutatakse võistlusvõimelejate ja nende treenerite toetamiseks rahvusvahelistele võistlustele saatmisel.

Tseremoonia filmiti ja seda on võimalik Torontos näha TV-s (kanal 9) pühap., 29. jaan. spordisaates kl. 3—4 p.l.

elna

Teised lehed

Vapsid ja „Sinimustad"

Seoses „Meie Elus" (nr. 45 — 1977) ilmunud artikliga „Estoonia vallutajad ootasid invasiooniväge Soomest" on mõttevahetuse korras sõna võtnud Rein Marandi „Eesti Päevalehe" veergudel Rootsis.

Ta kirjutab muuhulgas:

1. „Soomes ilmus tuntud ajakirjaniku Sakari Virkkuneni raamat ‚Elias Simojoki legend juba eluajal' ..." Teose nimi on ebatäpselt tõlgitud, ja millegipärast jääb mainimata, et raamat ilmus juba ligi nelja aasta eest.

2. Soome „Sinimustad"-liidul oli küll mõnd kontakti „Hitler-Jugendiga", mitte aga „väga tihedad sidemed Hitleri rahvussotsialistliku parteiga", nagu ingress eraldi väidab.

3. „Sinimustad" olid IKL-partei noorsooliidu ks — seda seika aga millegipärast üldse ei mainita ingressis ega mitte kuskil mujalgi kogu artiklis.

Edasi oleks vaja öiendada veel järgmist:

4. S. Virkkunen ei ole „pannud kirja Soome sinimustade ajaloo" — seda on teinud teine isik, soome naisajaloolane.

5. „Virkkunen kirjutab, et soome sinimustade kiirpaat tõi ... Artur Sirgu Eesti rannast Soome". Ei kirjuta: ta ütleb, et tõi „Soome rannavalve kiirpaat", mida käsutas „kapten (p.o.: leitnant) Esra Terä". Ja see teade ise (nagu S. V. ka kohe allakirjutanule mõõnis) on vale — õige on kindlasti Toomingase versioon: Läti kaudu Soome põgenemine. Kuid ilmselt leitn. Terä küll läks merele vastu Sirgule.

6. „Helanen aitas Sirgule muretseda riigipöördeks relvi." Raamatu järgi küll V. Helanen ainult „kinnitas", et „relvade hankimised" toimetatakse (hoidetaan) „kokkulepitud ajaplaani kohaselt". Seda ta öelnud Sirgu sünnipäeval — juba 25. 9. 1935, mis tundub ebatõenäolisena. Ja relvade hankijaks igatahes olid, nagu kohus kindlaks tegi ning ka Virkkunen kirjutab, mõned teised soomlased — V. Helaneni ei kahtlustatudki selles asjas.

7. Et „isegi Narvast kuulipilduja kohale oli toodud", seda Virkkunen ei kirjuta; see on võetud ühest eesti jutustusest. — Tegelikult küsimuses oli kaitseliidu „konepüstol", mille kättesaamiseks päris ilmsel eesmärgil politseinikke juba Narva rongile jaama vastu saadeti. Relva Tallinna toomine ilmselt oli ette teada ametivõimudele.

8. Major Heimolainen ei saanud kohtus „aastase vangistuse tingimisi" — sai kümme kuud tingimusteta (Virkkunen lk. 163).

9. „Kuna kohtuistungid Soomes olid kinnised ja ka Eesti valitsus püüdis pidada saladust, siis on Eesti avalikkusele suureks uudiseks, et Estonia vallutamiseks oodati „sinimustade" invasioonivägesid Soomest. Nii igatahes kirjutatakse Sakari Virkkuneni raamatus ..., et Soomes valmistati ette võimalikku veresauna Estonia juures", — lõpetab eesti ajaleht.

Ah ei — nii Virkkunen küll ei kirjuta, ja kogu see eesti lehe kokkuvõte läheb päris „rappa":

Virkkunen refereerib ühe dets. 1935 IKL-i „juhtide kursusel" viibinud mehe kaudset mäluteadet, et „Helsingi rannas oli olnud valmis hulk mootorpaate, milledega meid vajaduse korral oleks viidud toetama Sirgu mässukatset". Küsimuses niisiis polnudki üldse „sinimustad", IKL-i noorsooliit ja Eestisse võitlema (mitte Eestonia „vallutamisele" või „veresauna"!) oleks mindud „vajaduse korral".

Eelpool Virkkunen küll ütleb ka, et Eestisse oleks mindud kohe pärast „tänavavõitluste" algust. Kuid siingi küsimuses pole „sinimustad" ega Estonia.

Kohtuprotsessil aga igatahes mingit sedalaadi kuulujutud ei saanud kinnitust.

Ja protsess ei olnud kinnine. Pea kogu 1936 kestnud Helsingi raekohtu 9. osak istungid olid avalikud, ja neid ka pikalt refereeriti nii Soome kui Eesti ajalehtedes.

Rein Marandi

MÜÜGIL
HELIPLAAT
„LINDAU ÕED"
Hind $7.50 + Ont. müügimaks 7%

★

KOKARAAMAT
„Retseptide kogumik" I
Hind $3.50
Postiga tellides lisandub saatekulu.

„Meie Elu" talituses
958 Broadview Ave.
Toronto, Ont. M4K 2R6

John Diefenbaker kõneles ukrainlastele

Ukraina ühiskond Torontos tähistas möödunud laupäeval Ukraina iseseisvuse väljakuulutamise 60. aastapäeva piduliku õhtusöögiga Royal York'i hotellis. Ukraina-Kanada Komitee Toronto osakonna poolt korraldatud banketil oli külaliskõnelejaks endine peaminister John G. Diefenbaker. J. G. Diefenbaker oma sõnavõtus suhtus väga kriitiliselt Kanada ja teiste läänеriikide hoiakusse Nõukogude Liidu suhtes. Ta märkis, et ta oli viimane, kes UN-is nõudis vabadust Nõukogude Liidu poolt ikestatud rahvastele. Miks ei ole Kanada esindajad hiljem välja astunud kommunistlike rezhiimide poolt ikestatud rahvaste kaitseks? On viimane aeg, et läänemaailma rahvad ärkaks ja näeks kommunistliku Venemaa hädaohtu. Vene sõjajõud on mitmel alal, eriti mereväe osas, tugevamad läänеriikidest ja hädaohuks läänemaailmale. UN-ist ei ole praegu midagi head loota. Ukrainlasi tervitas nende aastapäeva puhul ka Ontario liberaalide juht dr. S. Smith.

Ukraina iseseisvuse väljakuulutamise 60. aastapäeva banketil viibisid külalistena ka teiste rahvusgruppide keskorganisatsioonide esindajad. Eestlaste poolt võttis banketist osa Eestlaste Kesknõukogu Kanadas esimees U. Petersoo abikaasaga. Kohal olid ka läti, leedu, poola, ungari ja teiste rahvusgruppide esimehed või nende esindajad.

USA välissekretär rahustab Iisraeli ja Egiptust

Begin-Sadat rahuläbirääkimised katkesid, kuna M. Begin nimetas egiptlasi hitlerlasteks. Iisrael ei soovi Jordaania jõe läänekaldale asutada iseseisvat Palestiinlaste riiki. Egiptus on aga teiste Araabia riikide surve all ja nõuab, et Iisrael loovutaks kõik okupeeritud maad. Egiptust aga toetab president J. Carter ja tema välissekretär C. Vance.

AKTUAALSEL TEEMAL

KOMMUNISM SUURVENE IMPERIALISMI TEENISTUSES

A. Solzhenitsõni J. Stalini terrorit ja vägivalda kirjeldavad raamatud on oma mõju kaotamas, sest tröötitakse ennast sellega, et olukorrad on nüüd põhjalikult muutunud ja elu kujunenud talutavamaks.

Kahjuks kinnitasid ukrainlase Jüri Vudka loengud vastupidist. Näidatud filmid tõendasid, et kurikuulsad orjalaagrid, verekoerte ja püstolkuulipildujatega varustatud süngete nägudega KGB vangivalvurid eksisteerivad J. Stalini-aegsel kujul.

Vene kommunismi olemuse muutumises petetakse ennast samuti nagu peteti omariikluse lõpul, kui püüti ennast rahustada ja tröötida, et ega kommunism pole enam sama, kui oli Vabadussõja ajal. Ei olnud küll sama, kuid oli arenenud julmemaks ja tooremaks.

Selle mandri massmeediast on kommunismivastane võitlus täielikult kadunud ja kuidas seda saabki olla, kui praegune liberaalide valitsus annab omal maal assüüli tuhandetele kommunistidele Tshiilist ja mujalt ning koolitab neid välja ja asetab eesõigustatud korras ametkohtadele. Sealjuures räägivad juhtivad poliitikud, et kui Lõuna-Aafrika parempoolsetel tuleb oma kodumaa kommunistide survel maha jätta, siis Kanadas ei ole neil varjupaika loota. Kui Indo-Hiina ruum USA sõjavägede poolt mahajäeti, siis osutus ainult väga piiratud arvul leida varjupaika USA-s, Kanadas ja mujal. Suured hulgad kommunismivastaseid põgenikke asuvad praegu Tais ja mitmetel Vaikse ookeani saartel laagrites, kelle saatuse vastu ei tunne keegi huvi. See olukord aitab kaasa kommunistliku propaganda levikule. N. Liidu salapolitsei tuntud ähvarduseks on, et KGB käsi ulatab kõikjale.

Aleksander Solzhenitsõni suurepärased raamatud J. Stalini-aegsest terrorist ja vägivallast „Gulag Archipelago'st", sunnitöölaagrite saarestikust üle suure ja laia Venemaa on oma mõju kaotamas, sest tröötitakse ennast sellega, et J. Stalini-aegne olukord on muutunud. Vangilaagrite arv olevat vähenenud. See kõik on õige. Olukord on kindlasti muutunud, kuid küsimus seisab selles, et kas olukord on muutunud paremaks ja elu talutavamaks või on see muutumas veelgi lootusetumaks ja süngemaks. Kinniseid orjalaagreid võib olla vähem, kuid neid on ka veel nüüd tohutu hulk ja nende arv on kõige suurem riiklik saladus N. Liidus. Kuid lisaks nendele on tekkinud uued kohutavad asutised, Psühhiaatrilised kliinikud. KGB haare ei ole pehmenenud, vaid kogu Nõukogude süsteem on üks suur KGB vangla omade agentide ja allagentidega. Nähtub, et lootus, et vene kommunismi pale on muutunud talutavamaks on järjekordne suur enesepettus. Seda kinnitasid ukrainlase Jüri Vudka seletused, kes pääses Moskva orjalaagreist alles mõned aastad tagasi. Ta dokumenteeris oma seletusi filmiga praegustest N. Liidu sunnitöölaagreist, verekoerte ja baralaikaiks nimetatud püstolkuulipildujatega üle õla tooreste nägudega KGB vangivalvureist. Neil on ka praegu õigus ja käsk mõrvata igat vangi ettekäändel, et too kaldus vangiderivist kõrvale. Rääkimata sellest, kui mõni peksust, näljast ja raskest tööst rivist nõrkeb ja maha kukkub.

Nägime filmi sellest, et meie oma kodumaa lähedal Riia linna juures on mitu KGB vanglat, kus poliitilisi vange aetakse nagu kariloomi koertega. Ometigi ei näe seda, ega jutusta sellest need miljonid välisturistid ja oma kodumaa külastajad midagi. Neid talutatakse nagu pimedaid mööda oma kunagist kodumaad ja neile ei anta aega ega mahti midagi sarnast näha ega kuulda. Nad peavad meile kõnelema paremast ja hoopis muutunud olukordadest.

Tuleb osutada suuremat tähelepanu Jüri Vudka seletusele, et praegune kommunism võib olla Venemaal ainult üleminekuvorm. Kommunismi vihatakse nii võrd, et see võib muutuda ja kaduda. Kuid terror ja vägivald, eriti meie poolt tuntud suurvene imperialism. Eriti Venemaa arvukate väikerahvaste allasurumine ja venestamine ei kao, vaid võib isegi süveneda ja suureneda. See ei kao sest see on vene rahva iseloom. Juhan Julma, Peeter Suure ja teiste tooreste vene valitsejate terrorimeetodid on vaid muudetud rafineeritumaks. Võibolla võetakse ette ümberkorraldusi kommunistlikus majandussüsteemis. Sellel alal on varemgi olnud eksperimente, nagu omaaegne NEP jt. On võimalik, et tuleb KGB või Punaarmee kindralitest hunta võimule, kuid see ei muuda Venemaad inimlikumaks.

Pärast A. Solzhenitsõni raamatuid on siiski ilmunud raamatuturule üks veelgi põhjalikum dokumentaalteos praegusest kommunistlikust terrorirezhiimist ja läbielamustest KGB piinakambrites Moskvas Lubjankas, Lefortovos, Butõrkas ja isegi kurikuulsamas Sukanovkas Moskva lähedalt, kust peagu keegi eluga tagasi ei tulnud. See on USA säätkonna ametniku ameeriklase Aleksander Dolguni „kuulus raamat" Aleksander Dolguni „Story", alapealkirjaga „Ameeriklane Gulagis".

Meil on kasutada senini raamatuid, kus kas siis venelased ise, endised kommunistid, nagu Solzhenitsõn, siis sakslane Joseph Scholmer, juut Michael Solomon jt. kirjeldavad oma läbielamusi Nõukogude Liidu vangilaagrite infernos, põrgus. Kuid Aleksander Dolgun ei ole kommunist, vaid ta oli koguni USA Moskva saatkonna ametnik. Ta oli USA suurriigi diplomaat, kui ta 1948. a. Moskva tänaval keskpäeva ajal, ainult kaks tänavavahet USA saatkonnast NKVD ametnikkude poolt vägivaldselt autosse topiti. Teda peeti koguni 18 kuud kinni kõige kurikuulsamates Moskva KGB vanglates ja kus teda peksti ja piinati N. Liidu siseministeeriumi kõige kõrgemate ametnikkude poolt. Ta veetis 6 aastat Karaganda vangilaagreis. Teda süüdistati, et ta on USA spioön, mida ta ei olnud. Oli vaid 22-he aastane nooruk.

Meid vapustab kõige muu kõrval asjaolu, et USA saatkond, ega valitsus vaatamata A. Dolguni õe nõudmistele ei võtnud ligi paarikümne aasta jooksul midagi ette oma diplomaadi päästmiseks N. Liidu vangilaagreist.

Soovitaks kõigil suure tähelepanu ja hoolega lugeda seda kõige viimast ja kõige paremini kirjutatud dokumentaalteost Nõukogude kommunistlikust põrgust. Selle raamatu lehekülgedelt leiate endiste eesti poliitvangide nimesid, nagu dr. Kaski nime, kes E. V. raadiosaadetes igal hommikul rääkis 5 minutit tervisele. Seal on eesti rahvusest mereväeohvitseri George Tenno traagiline saatus jt. See on järjekordne dokument sellest, kui vähe on N. Liidus olukord muutunud.

AJK

Soveti kalalaevastik ohustab Kanadat

Aseadmiral A. Collier märkis Kanada kaitsenõukogus, et N. Liidu kala ja kaubalaevastik kontrollib praegu maailmameresid ja nende laevade arv üha suureneb. Ta arvab, et see laevastik ohustab maailma majandust rohkem kui õlihinna tõstmine.

Aseadmiral A. Collier lisas, et N. Liit suurendab oma merejõudusid sel määral, et ei ole kahtlust, et taotletakse maailma ülemvalitsust. A. Collier ütles oma kolleegidele, et USA-l on 118 allveelaeva, kuna N. Liidul on 350. USA omab ainult 327 lahinglaeva ja N. Liit omab 1,365. N. Liidu rakettidega varustatud aatomjõul liikuvate allveelaevade arv on tõusnud juba 67-le.

Vene kalalaevastik on võimeline igat ookeani osa kaladest paljaks röövima. Kuid nende ülesanne on ka otsida kohti, kus võivad end peita N. Liidu rakettidega varustatud aatomallveelaevad.

Ottawa annab võlgnikks üle miljardi dollari

Vaatamata tööpuudusele, suurtele väiisvõlgadele ja negatiivsele eelarvele määras Ottawa valitsus üle ühe miljardi dollari välisabiks.

Rahvusvahelise arengu instituudi CIDA kaudu kulutati 2000-de projektile 80-s riigis kokku 1,1 miljard dollarit. Suuremate abisaajate hulgas on India, Bangladesh, Pakistan, kuhu saadeti peamiselt toitaineid. Kuid paljud maad said ka Kanada tööstussaadusi.

Tuuakse ette, et kui lõpetati kaubavahetuse vahekorrad Lõuna-Aafrikaga, millega kahjustatakse riigi huvisid ja suurendatakse tööpuudust, siis samal ajal suurendati oma välisabi sellistele diktatuuridele, nagu Kuubale, Abessiiniale, Alzheeriale jt.

Prints Charlesi uus pruut

29-sa aastasel Briti troonipärija prints Charlesil on viimane aeg abiellumiseks. Tema seekordseks pruudiks on 26-e aastane Jane Wellesley, kes kutsuti Sandringhami lossi, kus ta veetis nädalalõpu koos Charlesiga. Troonipärijal näib olevat raske oma rohkete pruutide seast leida naist, kellest saaks Briti kuninganna.

Leedu meremees Simas Kudirka TV-s

Möödunud laupäeva õhtul oli võimalus näha TV-is (CHCH) eesti välisvõitlus-tegelastele hästituntud leedu meremehe Simas Kudirka õnnelikult lõppenud desertеerumise draamat N. Liidu kalalaevalt „Sovetskaja Litvalt" USA piirivalve patrulllaevale.

Selle piirkonna USA admirali eksliku otsuse tõttu anti Simas Kudirka USA riigile kuuluvalt laevalt, mis on USA territoorium, KGB agentidele välja. S. Kudirka hakkas vastu ja venelased peksid ta ameeriklaste nähes meelemärkuseta olekusse ja vedasid ta nagu laiba oma laevale.

USA patrulllaeval oli tol momendil läti rahvusest kalureid, kes viisid leedulaste organisatsioonide abil sündmuse ajakirjandusse veergudele. Järgnes uurimine ja sõjakohus, kes tagandas admirali ja paigutas ümber laevakapteni, kelle laevas traagiline sündmus aset leidis. Selgus, et S. K. ema oli sündinud USA-s ja seaduste järele ta oli USA kodanik. USA valitsus nõudis Simas Kudirka koos oma naise, laste ja emaga välja. Vahepeal oli S. Kudirka teinud läbi KGB lavastusprotsessi ja viibis kurikuulsas Vladimiri range rezhiimiga orjalaagris. Seda sündmust oli nüüd võimalus näha filmis.

Simas Kudirka viibis 1975. a. kõnereisil Kanadas, rääkis protestimiitingul Torontō Raekoja ees ja viibis Balti õhtul Ottawas Parlamendimäel, mida muidugi filmis näha ei olnud. Kahjuks ei olnud näitleja, kes S. Kudirkat mängis, nii sümpaatne nagu tõeline S. Kudirka.

Hubert Humphrey maeti suurte austusavaldustega

Hiljuti suri ja maeti suurte auavaldustega endine demokraatide perre kuuluv USA abipresident Hubert Humphrey, kes kaotas vabariiklase R. Nixonile 1968. a. ainult 500.000-de häälega. Ta oli 66-e aastane ja suri põievähka. Ta oli pikemat aega haige ja valiti veel haiglas olles senaatoriks. Humphreyd peeti demokraatide partei üheks liberaalsemaks meheks. Ta võitles kodanike õiguste, Rahukorpuse, USA desarmeerimise ja N. Liiduga koostöö eest. Kuid ta ta oli abipresidendiks Lyndon Johnsoni ajal ja oli üks USA heaolu ühiskonna ülesehitajaid. Kuid ta oli ka meheks, kes eraviisiliselt õõnestas oma presidendi Vietnami sõja poliitikat.

Hubert Humphrey oli praeguse liberaalse joone poliitik ja seepärast osutati tema lahkumisel talle palju suuremat tähelepanu, kui ühelegi endisele abipresidendile. Tema matusel viibisid kõik juhtivad demokraadid eesotsas president J. Carteriga. Kuid isegi ametist tagandatud ja alandatud endine president Richard Nixon viibis H. Humphrey ärasaatmisel.

H. KIRIK INSURANCE AGENCY

23 WESTMORE DR.
SUITE 404, REXDALE,
Ont. M9V 3Y7 — Tel. 745-4622

Konservatiivide juht Joe Clark

seletas ajakirjanikele, et liiduparlamendi valimisi on oodata lähemal ajal, sest poolehoid liberaalidele hakkab vähenema. J. Clark märkis järjekordselt, et praegused majandusliku raskused ja suur tööpuudus on P. E. Trudeau valitsuse vildaka majanduspoliitika tulemus. Ta märkis, et seda teavad arukamad liberaalid ka ise ja selle tõttu on mitmed nende majandusministrid, nagu J. Turner, MacDonald jt. parteist ja parlamendist lahkunud. Ta ütles, et konservatiivid on ainukeseks parteiks, kes asendaks liberaale. Eelseisvatel valimistel on Toronto otsustava tähtsusega.

EI MINGIT KOMPROMISSI KOMMUNISTIDEGA

K. Päts — 1918.

TEIE VÕITE RAHA KOKKU HOIDA OMA VANADE WINTARIO PILETITEGA.

ALLPOOL KIRJELDAME KUIDAS SEE PLAAN TÖÖTAB:

Alates 20. jaanuarist võite teie vanu Wintario pileteid kasutada kanada raamatute ja ajakirjade ostmisel hinnaalanduse saamiseks.

Plaani nimetatakse HALF BACK, kuna teie saate tagasi poole sellest summast, mis teie maksite pileti eest. Iga pilet maksab ühe dollari, kuid kui see ei võida, siis on see uue HALF BACK programmi alusel ikka veel väärt 50 centi.

Mida tuleb teil teha:

Teil tuleb ilma võiduta jäänud pileti tagaküljele kirjutada oma nimi ja aadress. Siis on pilet väärt 50 centi kui teie lähete ostma mõne kanada kirjaniku poolt kirjutatud raamatut või tellima mõnda kanada ajakirja.

Teie võite kasutada nelja piletit ja saada raamatu ostmisel või ajakirja tellimisel kogusummas 2 dollarit hinnaalandust, kusjuures aga raamatu või tellimise hind peab olema vähemalt 3 dollarit.

VAADAKE SEDA SILTI.

HALF BACK
THE ONTARIO REBATE PROGRAM THAT TURNS OLD WINTARIO TICKETS INTO DISCOUNTS

Kust saate osta raamatuid?

Hinnaalandusega raamatuid võite osta igast Ontario raamatukauplusest, kus on välja pandud erilaadne HALF BACK silt. Teil tuleb ainult esitada allkirjadega varustatud Wintario piletid.

Kuidas tellida hinnaalandusega ajakirju?

Teie valite vastavad ajakirjad HALF BACK lendlehe nimekirjast, mida võite saada hinnaalandusega tegelevatest raamatukauplustest, Wintario piletite müügikohtadest või kultuuri ja vabaaja veetmise ministeeriumi büroodest. Siis täidate juurdelisatud tellimiskupongi ning saadate ära koos allakirjutatud Wintario piletitega ning tshekiga ülejäänud summale.

Milliseid pileteid võite kasutada?

HALF BACK programmiga alustatakse 20. jaanuaril ning sellega lõpetatakse 12. aprillil, 1978. Kasutada võib ainult kuue Wintario loosimise pileteid — 19. jaanuaril, 2. veebruaril, 16. veebruaril, 2. märtsil, 16. märtsil ja 30. märtsil. Piletid 19. jaanuari loosimiseks antakse müügile 6. jaanuaril ning viimane päev piletite kasutamiseks HALF BACK programmi alusel on 12. aprill.

HALF BACK on Ontario hinnaalanduse programm, millega vanad Wintario piletid muudetakse heaks lugemismaterjaliks.

Robert Welch, Minister of Culture and Recreation

William Davis, Premier

Province of Ontario

Kiri Saksamaalt

ILMUS BALTI RIIKIDE AJALUGU

GEISLINGEN („Meie Elu" kaastööliselt) — Münchenis asuva DDV kirjastusel ilmus jõulupühade eel saksa raamatuturule Balti riikide ajalugu. Raamatu on koostanud 1904. a. Pihkvas sündinud baltisaksa ajalooprofessor Georg von Rauch, kes elas 1911—1939. aastani Eestis ning on õppinud Tartu ülikoolis.

Raamat sisaldab 248 lehekülge tihedat kirja, milles on toodud kõigi kolme Balti riigi ajalugu Euroopa sündmuste taustal. Sündmuste kroonika algab Balti rahvaste olude kirjeldamisega vööraste võimude valitsuse all ning lõpeb iseseisvate Balti riikide vägivaldse anastamisega N. Liidu poolt. Allikatena on kasutatud saksa-, eesti-, läti- ja leedukeelseid ajalooraamatuid.

Georg von Rauch, kes tegutseb ajalooprofessorina Kieli ülikooli juures, on koostanud selle raamatu ajaloolase kainuse ja erapooletusega, jättes kõrvale rahvuslikud kired. Isegi need delikaatsed episoodid nagu mõisate võõrandamine, sõda Landeswehriga ja saksakeelsete kohanimede keelustamine postiliikluses on pandud kirja asjalike faktidena, ilma kommentaarideta.

Erilist väljatõstmist raamatus pälvib Eesti Vabariigis võimaldatud kultuurautonoomina vähemusrahvastele, millega autori sõnade järgi noor Eesti Vabariik andis endale väärika visiitkaardi Euroopas. Käsitledes kultuurautonoomiat Eestis, tsiteerib v. Rauch Briti poliitiku ja kirjaniku lord Actoni sõnu: „Iga riigi tsivilisatsioon on kõige paremini mõõdetav tema hoiakuga vähemusrahvuste vastu."

Raamatus toodud isikunimed on toodud korrektses eesti-, läti- ja leedupärases kirjaviisis. Asulate nimed on märgitud saksa keeles. Raamatu lisas on toodud need ka balti rahvaste keeltes. Lisas on veel Balti riikide kaart, Balti riigipeade nimistu koos valitsusaegadega ja raamatus esinevate isikute nimistu, mille hulgas ligikaudu saja eestlase nimed.

Kokkuvõttes on tegemist asjaliku ja objektiivse käsiraamatuga, mida võib soovitada. Ka hinnalt on raamat kõigile kättesaadav: DM 9.80.

☆

Õhukaitse sireenide huilgamisega hakatakse tulevikus juhtima elanikonna tähelepanu kordasaadetud terroriaktidele, loodusekatastroofidele ja muudele sündmustele, milleks vajatakse elanike kaasabi. See tõusva ja langeva tooniga huilgamine on tuntud vanemale generatsioonile, kes kodumaal või põgenikuna Saksamaal pidid kuulma õhualarme sõja ajal. Nüüd soovitatakse elanikel taolise alarmsignaali puhul lülitada sisse raadioaparaadid ning oodata vastavat teadet juhtunu kohta. Alarmsignaali andmisega loodab politsei elanikkonna tõhusamat kaasabi eriti terroriaktide sooritajate kiiremaks tabamiseks.

☆

Nagu teatab hästiinformeeritud teadetemagasin „Der Spiegel" oma uueaasta esimeses numbris, olevat avaldatud Ida-Saksamaal antisovetlik manifest, mille koostajateks olevat mitmed kõrgemad ja keskmised SED-funktsionäärid. Omas manifestis nõudvat see grupp nõukogude ülemvalitsuse lõpetamist sotsialistlikes riikides ning poliitiliselt ja teoreetiliselt totaalselt reformeeritud kommunismi n.n. eurokommunismi eeskujul. Ühepartei diktatuur, mis on poliitbüroo ja sekretäride klike, tulevat lõpetada ning selle asemel sisse seada parteide pluralism. Valijate vabal tahtel tulevat idatsoonis valida sõltumatu parlament, samuti sõltumatu kõrgem kohtukoda. Viimase ülesandeks oleks kaitsta kodanikke valitsusvõimu kuritarvituse puhul.

Ida-Saksa teadeteagentuur ADN ja parteiorgan „Neues Deutschland" dementeerisid selle teate, nimetades seda halvaks vana-aastanaljaks.

☆

Seoses seksi- ja pornolainega on alastikultuur levinenud suurmoocs sakslaste hulgas. Paljudes supelrandades kui ka sisemaal on piirkonnad nudistidele. Ka suurlinnades on siseujulates suplemisajad alastikultuurlastele. See on toonud endaga kaasa mõningaid probleeme linnaisadele. Nii pidid neli Pforzheimi linnanõunikku võtma maha viimased hilbud, et kontrollida linna siseujulas naisnudistide protesti uudishimulike meeste vastu. Linnaisad teostasid ujulas loenduse ning tegid kindlaks, et ujulas oli 270 meest ja ainult 30 naist. Paljud mehed ei läinud üldse vette, vaid uudishimutsesid basseiniserval eevakostüümis naisi. Nüüd tegi Pforzheimi linnavalitsus korralduse, et iga meesnudist tohib ujulasse minna ainult naiskülalise saatel.

☆

Suurema rahakoti peavad kaasa võtma Saksamaad külastavad turistid Põhja-Ameerika mandrilt. USA ja Kanada dollari kurss saavutasid aastavahetusel absoluutse madalseisu Liiduvabariigi vääringu ajaloos. Nii noteeriti USA dollari madalaima seisuna DM 2.08 ja Kanada oma DM 1.92. Aasta tagasi maksis Kanada dollar veel DM 2.37. Ameerika dollari nõrkus valmistab palju muret saksa eksportööridele, kuna saksa kaubad muutuvad kallimaks maailmaturul. Ka Saksamaal paiknevad ameerika sõdurid, kes varematel aastatel olid tuntud rahameestena, on hakanud otsima oma perekondadele odavamaid kortereid. Paljud madalamas auastmes sõjaväelased, kel pole õigust riigikorterile, kavatsevad saata oma perekonnad USA-sse tagasi. Koos dollari kursiga on langenud ka ameerika sõdurite kurss nendega sõbrustavate näitsikute silmis.

☆

Darmstadtis suri 21. dets. nimekas baltisaksa kirjanik Frank Thiess 87 a. vanuses. F. Thiess on sündinud 13. 3. 1890 Ükskülas, Lätis. Ta saavutas maailmakuulsuse oma raamatutega „Tshusima", „Neetud" ja „Deemonite riik". F. Thiess on vääristatud mitme kõrge kirjandusauhinnaga.

☆

Dzhiinpüksid olid idatsoonis seni kui „kapitalistliku dekadentsi" tunnus põlu all. Nüüd „rehabiliteeriti" need noorte poolt jumaldatud kintsukatted Ida-Saksa ministeriaalnõunik Hans Jagenevi poolt. Nimetatud seltsimees kiitis televisioonis koguni dziinpükse kui paljukülgselt kasutatava ja kergelt puhastatava riietusesemena. Dzhiine on lubatud kasutada koguni FDJ-anoraki juures, mis on teatavasti komnoorte parteiunivormi üliriideks. Igal juhul ei tohi aga pükstel olla saksa või ameerika kaubamärki, mis tulevat sealt, kus see, mida idatsoonis mõistetakse inimõiguste ja inimväärtuse all on „meist lõpmata kaugel", öeldakse seletuses.

-kk

TOETAGE MEIE VABADUSVÕITLUST OMA PANUSEGA EKN-ule KANADAS!

958 Broadview Ave., Toronto, Ont.
M4K 2R6

Peaminister P. E. Trudeau Lõuna-Ontarios

Peaminister P. E. Trudeau viibis möödunud nädalal propagandareisil Lõuna-Ontarios, kusjuures halva ilma tõttu ta oli sunnitud oma ringreisi katkestama ja lendama tagasi Torontosse, sest lennurajad olid lumme tuisanud ja nähtavus väga kehv. Arvatakse, et liiduparlamendi valimised peavad olema õige lähedal, sest poliitikud rändavad.

Esto Mutual Fund Ltd.

20. jaan. aktsia hind $5.48

145 King Street West, Suite 1900, Toronto M5H 3M1 — tel. 364-1131
Õhtul tel. 925-6812

Itaalia ilma peaministrita

Itaalias on raske sisepoliitiline kriis, sest peaminister Andreotti valitsus, mis püsis ainult kommunistide toetusel, kukutati. Kommunistid nõudsid omale kristlike demokraatide valitsuses ministri kohti, mida Andreotti keeldus andmast. On võimalik, et Andreottil õnnestub uuesti saada peaministriks kas koos kommunistidega või koostöös mõne parempoolsete grupiga.

Vene sõjaline abi Somaalimaale

Moskva koondab Abessiiniasse kuubalasi, araablasi ja teiste Aafrika kommunistlikkude riikide sõdureid ja saadab Georgievskist Mustamere äärest ja Taskentist õhusilla kaudu üle Türgi, Iraaki ja Pärsia õhuruumi sõjariistu ja laskemoona Abessiiniasse. Taskenti õhusild läheb üle Pakistani ja India ookeani. President J. Carter küll hoiatas Moskvat, kuid kinnitas ka, et ta ei saada omapoolt relvi Somaalimaale. Abessiinias on rohkesti N. Liidu sõjalisi asjatundjaid.

Liberaalide populaarsus väheneb

Viimane gallup näitas, et praegune liberaalide valitsuse ja peaminister P. E. Trudeau populaarsus on veidi langenud. Liberaale toetas ainult 42% ja konservatiive 36% küsitletuist. Peaminister P. E. Trudeau seletas sellepeale, et ta ei kuuluta enne uusi valimisi välja, kui gallup näitab, et liberaalid on kindlad võidumehed. Üheks liberaalide kantsiks peetakse Torontot.

TEADAANNE

Tallinna 2. Tütarlaste Gümnaasiumi endiste õpilaste kokkutulek toimub pühapäeval, 12. veebruaril kell 3 p.l. Toronto Eesti Majas Klubi ruumis. Helistada 698-6669 või 534-4641.

Eestlaste ajaleht „MEIE ELU" levib üle kogu maailma, kus asub eestlasi. — Tellige ja lugege „MEIE ELU". — Nõudke „MEIE ELU" proovinumbreid. — „MEIE ELU" tellimishinnad:

Kanadas: 1 a. $22.00, 6 k. $12.00, 3 k. $8.00. USA-sse: 1 a. 23.00, 6 k. $12.50, 3 k. $8.50. Ülemeremaadesse: 1 a. $26.00, 6 k. $14.50, 3 k. $9.00. Kiri- ja lennuposti lisa: Kanadas ja USA-s: 1 a. $11.50, 6 k. $5.75. Ülemeremaadesse: 1 a. 23.50, 6 k. $11.75.

„MEIE ELU" TALITUS
958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada

Tellimiskupong:

Palun saatke minule „Meie Elu" ..... kuuks.

Tellimisraha siinjuures .....
(Tshekiga, panga rahakaardiga, posti rahakaardiga).

Nimi: .....

Postiaadress: .....

Kuupäev .....

.....
(Allkiri)

Majandusklubi ballilt. Vasakult — pr. Tarum, M. Tarum, pr. Pajuste, esimees A. Pajuste, pr. Läänemets. All — H. Later, pr. Martens, I. Martens, pr. Later. Foto — S. Preem

MAJANDUSKLUBI TÄHISTAS 12. AASTAPÄEVA TUJUKÜLLASE BALLIGA

Pudeli vahuviina eest laekus 310 dollarit Eestis vahistatud vabadusvõitlejate toetamiseks

Eesti Majandusklubi Kanadas 12. aastapäeva ball toimus laupäeva õhtul Ascot hotellis. Koht oli uus, hubaselt dekoreeritud ja eriti sobiv seetõttu, et võimaldas kangema joogi müüki „korgi järgi". Selletõttu oli ka kõik joodav ja söödav sissepääsu sisse arvatud.

Kogunemiskokteelide järele klubi esimees Alfons Pajuste tervitas balilkülalisi ja palus kõiki õhtusöögiks lauda asuda.

Maitsev söök, hubane valgustus ja laudade vahel helisevad saksa ja ungari viisid viiulilt ja akkordeonilt andsid õhtusöögile paraja ja euroopaliku atmosfääri.

Majandusklubi on vanade, noorte ja keskealiste teguvõimeliste ja edukate eestlaste organisatsioon, kelle vahel valitseb üldine sõbralikkus.

Peo eeskavas sopran Õnne Laikvee Stuart Hamiltoni klaverisaatel laulis algul kolm laulu: ühe viini valsi, siis „Üksainus õis" ja kolmnadaks „Hämaras lõhnavas aias" operetist „Valsiunistus". Lisapalana „Minu härra Markii" operetist „Nahkhiir". Kõik ettekanded võeti soojalt vastu.

Kiiduväärne oli klubi juhatuse otsus „ameerika oksjoni" korraldamiseks Eestis vahistatud vabadusvõitlejate heaks. Selleks väljapandud suure vahuviinapudeli omandas viimase pakkujana 80 dollari eest klubi esimees Alfons Pajuste. Oksjon tõi kokku 310 dollarit.

Tantsumuusika eest hoolitses väga hea Bill Berle orkester.

-m

Meeskoori naiskoori lauljaid oma energilise juhi Leida Järviga. Foto — O. Haamer

T. E. MEESKOORI NAISSEKTSIOON 15. AASTANE

Reedel, 20. jaanuaril tähistas T. E. Meeskoori naissektsioon oma 15. aastapäeva. Osavõtma olid kutsutud kõik meeskoori tegev- ja toetaja-liikmed. Vaatamata tugevale lumetormile, oli kella poole kaheksaks üle seitsmekümne kooriliikme ja nende abikaasa kogunenud Eesti Maja keskmisesse saali, kuhu virgad perenaised olid katnud kohvilauad.

Naissektsiooni esinaine Salme Vesi tervitas külalisi huumoririkka kõnega ja tänas kõiki naissektsiooni perre kuuluvaid senini ülesnäidatud abivalmisuse ja hoole eest. Esinaine teatas ka, et naissektsioonil on oma koor, mis esineb esmakordselt „meeskoori naiskoori" nime all ja koori moto on: „Nii me piigad piiksume, teeme lõbu meestele".

Varsti koguneski grupp naispere liiget klaveri juurde, et energilise koorijuhi, Leida Järvi juhatusel kätte õppida J. Aaviku poolt naiskoorile seatud „Uhti-Uhti". Klaverisaade oli Jaak Kiviku kindlates kätes. Peale moto laulmist asuti kohe „Uhti-Uhti" kallale. Koorijuht oli väga nõudlik ja pidi tihti katkestama, et anda seletusi, kuidas laulda ja pahandas, et lauljad ei pane küllaldaselt tähele koorijuhi liigutusi. Koorijuht, kõigile hästituntud näitleja, väga loomutruult ja tabavalt jäljendas seniseid meeskoori koorijuhte ja nende omapärasusi. Kõigi takistuste ja peatuste peale jõuti laul siiski kätteõppida ja lõpuni laulda, kuid siis tekkis raskusi aplausi lõpetamisega, mis oli teenitult tormiline ja kauakestev. Koorijuhile ja kõigile lauljatele annetati lilli.

H. Vellner (oli koori esimeheks, 1963, kui naissektsioon asutati,) tervitas naissektsiooni ta aastapäeva puhul, soovides edu, head tahet ja kannatust edaspidiseks meeskooriga käsikäes töötamiseks.

Naissektsioohi liikmete poolt valmistatud sünnipäeva-koogil põlesid 15 küünalt ja meeskoori kahekordse „Me soovime õnne..." laulmise järele puhusid sünnipäevalapsed küünlatuled. Koori esimees R. Pohlak andis üle naissektsiooni esinaisele, Salme Vesile, T. E. Meeskoori rinnamärgi.

„MEIE ELU"
lugejad, ärge unustage oma sõpradele soovitamast
„MEIE ELU"

LUULE JA LAULUDE ÕHTU HAMILTONIS

Vaatamata kõrgetele lumehangedele ja libedale teele, täitus laupäeva õhtul Spectatori mugav ja hea akustikaga auditoorium publikust peaaegu viimase kohani, et osa saada Hamiltoni Eesti Seltsi Segakoori ja Hamiltoni Helletajate „Luule ja Laulude Õhtust". Publikut oli isegi nii kaugelt kui St. Catherinest ja Niagara Falls'ist.

Eeskava algas avamänguga kanneldajalt Hanno Bohl'ilt, millele järgnes deklamatsioon Kalevipojast, mis oli sissejuhatuseks ühendkoori poolt esitatud Miina Härma „Lauliku lapsepõli". Järgnevalt kuuldi Helletajailt heas esituses „Kuu" — T. Vettik, siis veel hiljem „Vares vaga linnukene" — E. Oja ja tuli kordamisele publiku soovil, popurrii „Lastelaulud" — seadnud O. Kopvillem ja „Kaera Jaan" — seatud T. Vettik. Segakoorilt kuuldi „Naljalugu" — J. Jürme, „Labajala valts" — R. Päts ja „Meelislind" — E. Purje seades. Lõpuks jällegi ühendkooride esituses „Kalle, Malle ja koeramuri" — T. Vettik, ning viimase lauluna Zeiger-Toi „Kanneldaja" milles sooloosa oli Helletajate kanda. Ka see viimane pala tuli publiku nõudmisel kordamisele.

Kogu kava oli üles seatud nii, et luule juhatas sisse laulu ja koorid esinesid vaheldamisi. Luulet esitasid kooriliikmed Edgar Kink, Katrin Kopvillem, Ivar Rammo, Karin Rammo ja Susan Suit. Luulest tuleks üles tõsta Ivar Rammo poolt hingsetatult esitatud H. Visnapuu „Rohtaed" ja E. Kingult humoorikas A. Haava „Tõnu tahtis bassi laulda". Veel esitati G. Suitsu, E. Enno, J. Korki ja K. Lepiku luulet. Vahepalana esitas kanneldaja H. Bohl rahvaviisi „Kuku sa kägu", milline pala sai publiku sooja vastuvõtu osaliseks.

Luulevalimiku oli koostanud Ivar Rammo ja saatjana kooridele tegutses Eva Rammo. Koore juhatas Olaf Kopvillem, kellele kava lõpul anti lilli.

Eeskava lõppedes tänas koori esimees Vilma Landers õhtule kaasaaitajaid, ning palus publikut tassi kohvile ja küpsiste maitsmisele, millised olid küpsetatud segakoori daamide poolt. Veedeti veel hubane tunnike, vahetades mõtteid kuuldu üle ja sellest muljete vahetamisest saab järeldada, et H.E.S. Segakoor oli selle õhtu korraldamisega toonud ilusa ohvri meie kultuurialtarile.

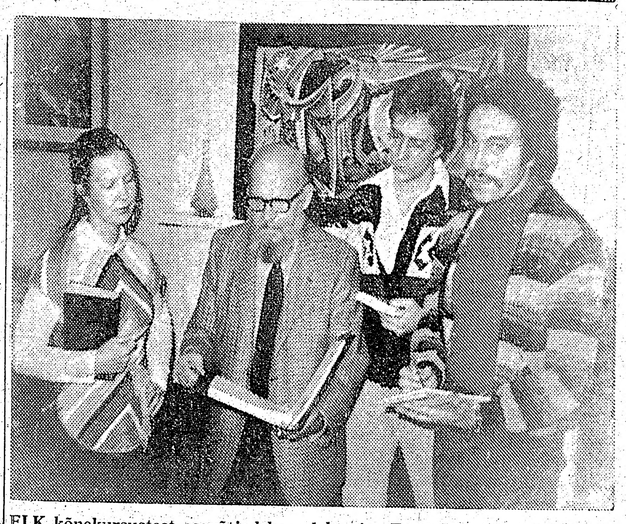

ELK kõnekursustest osavõtjad koos lektoriga Eesti Üliõpilaste Seltsi ruumes. Vasakult Anne Tüll, Ignas Tõrmaküla, Erik Soostar ja Alan Teder.

ELK Trenti ühiskondlik seminar 19.–22. maini

Eesti Liit Kanadas juhatuse koosolekul 17. jaanuaril otsustati lõplikult II Trenti Ühiskondliku Seminari aeg. Selleks jääb siiski 19.—22. mai, sest teisel võimalikul ajal nädal enne Võidupüha ja Killamänge Devil's Elbows ei saa kolm kandvat lektorit ühel või teisel põhjusel seminari tulla. Teine ajaline alternatiiv oli üksikasjalikumal kaalumisel kaugemate eesti keskuste huvides, et neile võimaldada siinolekul ka Killamängud ja Karavan kaasa teha. Nüüd tuleb noortel teha valik. Mõlemal juhul tahetakse aga kaugelt tulijaid nii hästi vastu võtta kui võimalik.

Tänavuse II Trenti seminari programmitoimkond koosneb Eesti Kunstide Keskuse esindajaist — Vello Hubel, juhataja, Stella Kerson ja dr. Roman Toi. Teema on kultuur ja loov kunst. Möödunud aastal olid vaatluse all organisatsioonide tööviisid ja üldine tegevuse korraldus. Tuleval aastal lähenetakse meie organisatsioonide tegevuse küsimusel mõne teise nurga alt, et Trenti seminar ei kujuneks sisuliselt korduvaks.

Eesti Liidu Esinduskogu otsustati kokku kutsuda Toronto Eesti Maja laupäeval, 8. aprillil. Selleks ajaks peaksid olema maanteed lumevabad organisatsioonide esindajate sõitudeks Torontosse ka kaugetest eesti keskustest. Liidu juhatus pidas eriti tähtsaks Vancouveri ja Montreali esindajate osavõttu, sest seal asuvad teised suuremad eestlaste keskused. Juhatus otsustas finantseerida Vancouveri esindaja tuleku, ning loodab, et tulija Briti Kolumbia eestlaste ja nende organisatsioonide soovid ja ettepanekud koosolekul esitab. Samu läbimõeldud ühiskondlikke ettepanekuid loodetakse kuulda Montreali ja teiste keskuste esindajailt.

12.—14. veebruarini on ELK juhatuse liige V. Hubel Vancouveris ning loodab konsulteerida seal Liidu liikmesorganisatsioonide esindajaid meie üldrahvuslikest töömuredest ja plaanidest.

Pensionärid olid koos

Neljapäeval, 19. jaanuaril oli Eesti Pensionäride Klubi esimene koosviibimine sel aastal. Klubi esinaise F. Tertsi Torontost eemalviibimise tõttu avas koosviibimise E. Loosberg tervitades kõiki koosviibijaid ja tähendas, et klubil on ees jälle uus tegevushooaeg. Senini on klubil olnud kurbtust ja leina, muret ja rõõmu, sest mure ja rõõm on kaksikvennad. Järgmised klubi koosviibimised on: 16. veebruaril ja 16. märtsil. Pensionäride Klubi loterii peetakse pühapäeval, 16. aprillil.

Eeskavalises osas esines K. Karuks, mängides viiulil „Minu isa majakene". Klaveril saatis J. Herma. Ettekanne sai tugeva aplausi.

Hamiltoni Nõupäevad sel nädalalõpul

Lõuna-Ontario keskuste eesti noorema põlvkonna nõupäevad toimuvad eeloleval nädalalõpul Hamiltonis Reiodele kuuluvas Town Manor Hotellis. Kokkutulek algab kogunemisega kell 10.30. Ettekannetega esinevad ELK juhatuse nooremad liikmed, neli Montreali noortegrupi esindajat, seltskonnategelased Hamiltonist jne. Kavas on arutlusi, rahvamänge, pidulik õhtusöök ja muidugi ka lõbus laupäevaõhtu. Nädal aega tagasi oli registreerinud Hamiltonis P. Lepsonile 30 osavõtjat.

LONDON

Londonit, Ont. on tihti ajalehtede uudistes ja ka televisiooni saadetes nimetatud kohaks, kus pidevad lumetormid ja halvad ilmad valitsevad. See on tõsi eriti sellel talvel, nii et ka eestlaste seltskondlik elu on pidanud selle all kannatama. Eesti Seltsi poolt korraldatud jõulupuu tuli suure lumetormi tõttu edasi lükata ja jõululaupäeva-õhtusele jumalateenistusele sammusid kirikulised läbi veelompide ja tiheda vihmasaju.

Jõulupuu peeti pühapäeval, 17. detsembril kiriku ruumes. Õhtu avas palvusega õpetaja E. Lootsma, mille järele lauldi ühiselt jõululaule. Eeskavalises osas esitasid täienduskooli õpilased pr. H. Reikmani poolt koostatud jõuluainelise põimiku „Tähtede streik", milles kuu ja tähed, vaatamata ülemingli noomitustele, tõrkusid jõuluõhtul taevas valgust näitamast, tuues igaüks esile oma põhjused. Muudatuse tõi olukorda tuupoiss, kes maa pealt saabus laste kirjaga ja selle ette luges. Lapsed kaebasid, et kõikide südameid on täitmas külmus ja hoolimatus, sest puudub valgus, mis näitab uue lootuse algust.

Ettekandes oli tegevad: kuu — Astrid Terri, tähed — Kadri Reikman, Peeter Terri ja Melanie Purres, ülemingel — Toomas Reikman ja tuulepoiss — Aaro Tõnnis. Klaverisaatjana tegutses Vivian Terri.

Eeskava lõppedes saabus kohale jõuluvana, kes lastele jägas kingikotikesi.

Enne perenaiste poolt korraldatud kohvilauda istumist võttis sõna koolijuhataja Valdek Lenk, et tervitada endist mitmekordset Eesti Seltsi esimeest, noortesõpra ja n.n. „Londoni eesti kooli isa" Heinrich Karu, kes hiljuti tähistas oma 70. a. juubelisünnipäeva. H. Karul koos abikaasaga on alati olnud südamelähedane eesti täienduskooli tegevus ja nad on püüdnud leida võimalusi ja hoolitsenud selle eest, et koolil ei oleks majanduslikke raskusi oma töö jatkamiseks. Tänutäheks andsid õpilased juubilarile üle jõululille ja laulsid sünnipäevalaulu „Me õnnitleme". Tervitussõnu ütlesid veel Londoni Eesti Seltsi esimees Kaljo Loone ja koguduse esimees Woldemar Jaaku.

★

Osavõtt jõuluõhtu jumalateenistusest oli siiski hea. Vaatamata halvale ilmale kogunes kirikusse 55 inimest, kellele õnetaja E. Lootsma kuulutas jõulurõõmu Jeesuse sündimise näol. Jõuluevangeeliumi lugesid noored Mari ja Karen Lenk ning Lisa ja Toomas Reikman.

★

Järgmise üritusena toimub Londoni Eesti Seltsi poolt korraldatud E. V. aastapäeva aktus pühapäeval, 26. veebruaril YMCA ruumes. Aktusekõnelejaks on palutud Eestlaste Kesknõukogu Kanadas abiesimees Laas Leivat Torontost. Eeskavalises osas toob külakosti tuntud näitleja Arvo Vabamäe.

Kavatsusel on korraldada ka kunstinäitus, et sellega ühenduses viia eestlaste tegevus ja E. V. 60. aastapäeva tähistamine laiema avalikkuse ette. Kunstinäituse korraldamiseks on Eesti Kunstide Keskuse esindajaga kokkulepe olemas ja arvatavasti toimub see linna keskel asuvas City Centre's.

★

Londoni Eesti Seltsi korraline aasta-peakoosolek peetakse pühapäeval, 5. veebruaril Eesti täienduskooli poolt kasutatavais ruumes, Redeemer Lutheran Church, Wellington Road.

Estonia Orkestri tujuküllane aastapäeva-pidu

Laupäeval tähistas Estonia Orkester oma aastapäeva traditsioonilise peoga Eesti Majas. Suures saalis mahutusid laudade ümber üle kahesaja peolise, jättes saali keskosa tantsupõrandaks. Einelauast sai võileibu ja muud söödavat, kuna jookide laud asus keskmises saalis.

Pärast orkestri poolt Uno Kook'i juhatusel ette kantud tervitusmarssi (Sousa — Vabaduse kell) sammusid lavale meeldivas ühtlases „vormiriietuses" „Cantabele" laulikud lauldes Uno Kook'i juhatusel orkestri saatel valsi Lehari operetist „Graf Luxemburg", Bicio — „Metsa teel" ja O. Straussi valsi T. Norheimi soologa. Orkestri seaded olid tehtud U. Kook'i poolt. Ettekanded said teenitult tugeva ja kauakestva aplausi ning kõik „laulikud" said orkestri esimehelt, H. Kasenurmelt, punase nelgi. Ettekanded lõppesid „Hispaania marsiga" mida juhatades orkestri juht, U. Kook, kandis laiaäärset õlgkübarat.

Avavalss täitis tantsupõranda tihedalt ja ka järgnevad vanatantsude lood ei jätnud tantsupõrandat tühjaks, kuid tundus, et vanad tantsusammud hakkavad paljudel ununema ja polka ei ole enam nii hoogne, nagu oli paarkümmend aastat tagasi.

Edaspidi hoolitses tantsumuusika eest Gustavsoni orkester ja nii kestis pidu ja hea tuju kesköösi.

Rabaküla poiste ehalkäik

Toronto Eesti Rahvatantsijate rühm „Kungla" koos külalisrühmaga „Saarevikat" New Yorgist esitavad „Rabaküla Poiste Ehalkäik". Kava sisaldab värvirika tantsu- ja laulupõimiku. Laval võib näha ja kuulda vanu eesti rahvameloodiaid, laule ja rahvatantsu. Rahvas võib mõnusalt kaasa elada tantsijate ja lauljatega ja kogeda kuidas vanasti noored pidasid pidu laupäeva õhtul. Rahvapilliorkester koosneb klaverist ja keelpillidest. Ene Silart Lomp ja Nora Mall Kerson mängivad viiulit ning Alfred Kuus ja Hano Pohl kannelt. Voldemar Gustavson mängib klaverit. Eesti rahvalaule laulavad noored neiud Ilo ja Karen Maimets, Silvia Siitam ja Leena Norheim. Vanapärase lavapildi loob Ain Allas. „Rabaküla poiste ehalkäik" on kõikidel väärt vaadata ning pakub rahvale mõnusat laupäevaõhtut.

Ettekanne toimub laupäeval, 8. veebruaril kell 7:30 õ. Sir John A. Macdonald Collegiate, 2300 Pharmacy Ave. (Finch ja Pharmacy).

E. K.

Robert Vellend tuli neljandaks

Horseshoe Valley's toimunud Kanada murdmaasuusatamise katsevõistlustel tuli Robert Vellend noorte klassis üldkokkuvõttes 283 punktika neljandaks. Esimeseks tuli D. Auclair Quebecist 300 punktiga. Võistlused kestsid kolm päeva ja toimusid 7.5, 10 ja 15 km distantsidel.

Seenioride klassi võitis D. Gudwer B.C.-st ja naiste klassi Angela Schmidt Honey Harbour'ist.

Eestlased televisioonis

Kolmapäeval, 1. ja 8. veebr. kl. 8 õ. esitatakse CBC (Chanel 5) jaama kaudu „The Nature of Things" seeria raamides film „Twins", kus jalgrattasõidu stseenides esinevad Martin ja Robert Vellend.

Film tehti möödunud aastal MacMasteri ülikooli juures tehtud uurimustöö põhjal kaksikutest, kelle kohta on sündimisest saadik andmed.

Talihari

Kui oleme talve võimutsemise haripunkti jõudnud, võime kergendustundega öelda, et nüüdsest peale, kõigest hoolimata, oleme jälle teel valguse ja kevade poole. Raskustest ülesaamine annab põhjust rõõmustamiseks. Taliharja päev, mis peetakse pühapäeval, 29. jaan. kl. 3 p.l. Eesti Maja suures saalis, tahab olla ka sümboolseks raskustest ülesaamise päevaks. Järjekordselt kaheksandal Taliharjal püütakse seda saavutada noorte endi ja nende sõprade abiga noorte endi heaks. Sobiv mõte Noorte Aastal. Millest siis tunneme rõõmu Taliharjal?

Tänavu on eriline rõhk asetatud kahele meie suurele proosakirjanikule — A. H. Tammsaare 100. sünnipäeva tähistamiseks ja m.a. lahkunud K. Ristikivi mälestuseks. Noored näitlejad Anne Tüll ja Harri Mürk esitavad mõlemi kirjaniku loominkut nii luules kui proosas. Hannes Oja annab ülevaate mõlemi kirjaniku elust ja tööst. Lisaks eeltoodule toovad külakosti Irene Loosberg lauluga ning Elva Mikk Ameerikast harfimänguga. Vanemgaidide koor ja „Säde" on omast perest traditsiooni jatkajad.

Kõike seda pakutakse kohvilauas istudes, kus meeleoluliseks valgusevõiduks kujuneb tütarlaste küünalde süütamine igal laual.

Osa võttes noorte huvipakkuvast Taliharja pealelõunast aitame nende raskused murda eesti õppematerjali hankimiseks. Samuti aitame noori minna Lakewoodi maailma laagrisse 1978 a. suvel ning Rootsi suurlaagrisse 1980. aastal.

Murrame mured ja valmistame rõõmu iseendile ning teistele!

Floridast

Lõuna-Florida Eestlaste Koondise korraldusel esitatakse Hollywoodis 29. jaanuaril kell 6 õhtul Edmund Martini värvifilm „Tiina".

Etendus toimub tee 1-95 ja Hollywood Blvd. nurgal asuva St. Johni kiriku kõrval-saalis.

Pärast filmi etendust on Koondise naisringi poolt korraldatud kohvilaud.

★

L.-Florida Eestl. Koondis teeb innukalt ettevalmistusi E. V. 60-nda juubeli aastapäeva väärikaks tähistamiseks. Selleks puhuks on üüritud Miami ja Ft. Lauderdale vahel asuvas Hollywoodi linnas avarad Shriner Clubi ruumid. Aktuse kõnelejaks on kutsutud Marylandi osariigist E. Rahvuskomitee liige Jyri Kork. Laulu-ansambel ja esinejad on virgasti harjutamas, et olla valmis 24-daks veebruariks. Aktusele järgneval ballil mängib eestlastele tuntud Casey King'i Band. Toitlustajateks on varutud muulased, nii et rahvuskaaslased saaksid segamatult pidustustest osa võtta.

Shriner Club asub Hollywood Blvd. ja tee 1-95 ristumise põhja-idapoolsel nurgal. Aktus algab 24. veebruaril kell 6 õhtul.

Grupp kaasmaalasi lendab Lõuna-Ameerikasse

1. veebruaril lendavad huvireisile Lõuna-Ameerikasse 21 kaasmaalast. Reis kestab 22 päeva ja külastatakse viit riiki (Ventsueela, Peruu, Tshiili, Argentiina ja Brasiilia). Peatused on ette nähtud; Caracas 2 päeva, Lima — 1 päev, Cuzco ja Machu — Picchu — 3 päeva, Santioga — 3 päeva, Buenos Aires — 4 päeva, Iguassu — 1 päev, Sao Paulo — 1 päev, Rio de Janeiro — 3 päeva, Brasiilia — 1 päev ja Manaus — 2 päeva.

Reisigrupi juhiks on E. Komi ja sinna kuuluvad: M. Amolins, O. ja H. Haamer, V. Jaanimägi, L. Nurm, H. M. Jõgi, J. Kristal, J. ja M. Juhanson, A. Karro, A. Suits, J. ja E. Kiik, E. Pärn, M. Sperber, E. Prints, B. Rahe, L. Saar, H. Varik, ja A. Oluper.

Austraalia kiri

ÄRKAMINE OLESKLEMISEST . . .

Austraalia ajakirjandus pole veel seni otsusele jõudnud mis pööras tööerakonna juhi Gough Whitlami oodatud võidu viimastel valimistel rekordiliseks kaotuseks — võidu mis veel nädal enne valimisi pidi täiesti kindel olema. Valimiste tulemused näitavad aga nüüd, et Fraseri valitsusel on uues parlamendis 48 kohane enamus.

Ainult üksikud on julgenud lugejate kirjades märkida, et valija lihtsalt ehmus võimu andmisest kommunistide poolt juhitud ametühingute kätte. Kuid kahtlemata „ärkamisele" aitasid tublisti kaasa just raudse eesriide tagant saabunud immigrandid. Ja eriti nendest just baltlased, kuna Whitlam lubas jällegi tühistada tagasivõetud legaalse kuuluvuse N.-L. alla ja baltlased, nende lapsed ja järglased muuta N.-L. ja Austraalia topelt kodakondsust omavaiks subjektideks.

☆

NSW Õpetajate ametiühingu aasta konverents pani boikoti alla NSW Labori valitsuse poolt kavandatud laupäeva keeltekoolid, mis oleksid asunud tegevusse järgmisel aastal. Kooli lõpetajad oleksid saanud gümnaasiumi küpsusetunnistuse vastava keele alal. Eestlasi nimetatud skeemi kokku langemine ei puuduta, kuna Eesti keelt polnud mitte ette nähtud kaheksa kavandatud keele hulgas. Küll aga lätlasi ja leedulasi, kel juba varem on toimunud gümnaasiumi ulatuses keelte õppimine. Etniliste gruppide protest NSW valitsuse ees jäi tagajärjeta, sest tegelikult tuleb neil võitlusse või kokkuleppesse astuda hoopis Õpetajate ametühinguga. Viimane väidab, et laupäevased koolid viivad hariduse andmise nende kontrolli alt välja, samuti asuvad õpetajate kohtadele need, kes pole ametühingu liikmed. Immigrantidel pole endal aga ise lootust eraldi koolijuhatajatega kokkuleppimiseks, sest enamik nendest keelduvat kaas- ja koostööst ja hirmutavad hoopis lapsed mitte vastavaid keeli õppimast. NSW haridusministeerium teatab aga kahetsusega, et järgmisel aastal ei suudeta enam keeltekoolidega algust teha.

☆

NSW Liberaal partei senine liider Sir Eric Willis, kes napilt kaotas (1976) vaevu 140 häälega, kuid kahe kohaga Labor parteile, asendati noore Peter Coleman'iga kes on tuntud ajakirja toimetaja. On silmapaistev, et Coleman võistles noore juristi Jim Cameroniga, kes on üks eesti õigusteadlase Ilmar Tammelo (Sydney Ülikool) õpilasi. Cameron on tuntud immigrantide ja moraalse uuestisünni eest võitleja. Eelmise juhtkonna asendamine kaasus Fraseri üllatava võidu ajel. Sama kandus ka kogu NSW Liberaal partei juhatuse ümberkujundamisesse kuhu on ulatunud tugeval määral just immigrantide vaated ja senised valusad kogemused ametühinglastega.

☆

Prof. W. Nollendorf Wisconsini ülikoolist kes on ühtlasi A.A.B.S.'i (Association for Advancement for Baltic Studies — Balti Teaduste Arendamise Ühing) president, mille keskus asub USA-s, pidas ettekande Läti majas, mida oli jälgima tulnud väga rohkearvuliselt balti akadeemiliste huvidega tegelasi. Prof. Nollendorf märkis 1968 tegevusse astunud ühingu senist tegevust iga kahe aasta takka toimuvate konverentside näol, (järgmine toimub Torontos), ning neli korda aastas ilmuvat ajakirja, kus leiavad valgustamist Balti teaduste küsimused. Samuti on ilmuma hakanud ka tihedamini ilmuv Uudisteleht. Suurimaks raskuseks on majandus, sest enamik õppejõude pole mitte rakendatud Balti või sugulasteaduste aladel, vaid uurimusi jne. tuleb teostada sootuks teise töö korval. Mõne ülikooli juurde oleks võimalik Balti teaduskonna asutamine kui näiteks keegi stipuleeriks 5.000.000 dollarit. Kuid ka väiksema summaga saaks hakkama. Nii näiit ukrainlased said sellega hakkama, et annetati 2.000.000 dollarit Ukraina Teaduskonna avamiseks ühe USA ülikooli juures.

Prof. Nollendorf kutsus osavõtjaid üles, et ka Austraalias asutada Kanada eeskujul AABS'i osakond (seni on ainult Austraalias 19 liiget), ning tegevusalaks võtta samuti Balti teaduse konverentsid ja kokkutulekud. Sõnavõttude osas märgiti, et midagi taolist on juba toimumas (V. Vilder NSW ulatuses), kuna E. Aavik rõhutas, et senine peamine huviala, Balti teadus, alates 13. sajandist, peaks ulatuslikumaks muutuma. Eriti kuna Tacituse väide — Eesti rahvaste keel on Brittidega samalaadne (Aestiorum gentes lingua Britannica prorior) annab õigustuse uurimuse ulatuse palju varasemale ajale suunamise. Siis saame ka ületada senised vastoksused, kus leedulaste väide, et on tegemist hoopis leedulastega ja lätlastel lätlastega, saame õigema perspektiivi. Rikkalikud materjalid on Eel-Rooma rahad Inglismaal, mis peaaegu 90% kannavad eestipäraseid Wiedemanni keelega pealkirju. Isegi Ceasari maandumine Inglismaal Rutupia sadamas ja tema võitlus peamiselt Calleva (pealinna nimi) elanikega, kes kutsusid ennast pelgadeks, peaks tekitama küsimusi. Mitte niivõrd keeleteadlaste seas, kellel enamikul on ametkohad ja käed seotud, kuid just meie noorema generatsiooni esindajate hulgas. Nende hulgast võib ka siis välja kasvada mõni, kes asub tõsisemalt eesti keele kui ajaloolise väärtuse ja kultuuri olemuse õppimise viljelemisele.

OLI-ON

LENNUHINNAD KANADAST HELSINGI MONTREALI KAUDU

Lähtekoht	I klass ühe-otsa hinnad	Turistiklass ühe-otsa hinnad	14—21-päevane ekskursioon	22—45-päevane ekskursioon	Noortehind (12—21 a.)	APEX-hinnad
Talveperioodi hinnad kehtivad 15. 9.—31. 5. väljaarvatud APEX)			APEX talveperioodi hinnad 1. 9.—31. 5.			
Montreal	$811	$408	$771	$529	$453	$416
Toronto	897	438	814	553	477	440
Vancouver	1141	538	923	643	567	530
Sudbury	901	464	883	641	565	528
Thunder Bay	955	473	841	583	507	470
Sault Ste. Marie	936	473	841	583	507	470

APEX: ekskursiooni etteostuhind kehtiv 14—45 päeva, 1. 10. 77—31. 3. 78

Kõigist ülalnimetatud linnadest erilised ühendused FINNAIR'i lendudega Helsingi

Ekstra jõululennud Montrealist Helsingi 21. ja 26. detsembril. Reserveerige endale koht APEX-lendudele õigel ajal, kuna kohti on ainult piiratult saadaval.

KÜSIGE SÕIDUAEGU OMA REISIBÜROOLT VÕI OTSE FINNAIR'ilt.

TORONTO
8 King St. E.
M5C 1B5
Tel. (416) 362-1511

Reserveerimiseks:
Tel. (416) 869-1053

MONTREAL
625 President
Kennedy Ave.
H3A 1K9
Tel. (514) 282-1173

Reserveerimiseks:
Tel. (514) 879-1752

FINNAIR

Reservatsioonid väljastpoolt Torontot ja Montreali teha järgmistel kohtadel: Edmonton, Guelph, Hamilton, Kitchener, London, Ottawa, Sault Ste. Marie, St. Catharines, Sudbury, Thunder Bay, Waterloo & Windsor. Küsige oma keskusest alloleval numbril, mis on teile tasuta. ZENITH 1-3720.

Hinnad vajavad valitsuse kinnitust.

Chicago kiri

KAKS VAKANTSET ÕPETAJAKOHTA

„Second City" nimetus Chicagole on siinsete ameerika ajalehtede uusim austus, millega kriipsutatakse alla, et ta on New Yorgi järele suuruselt teine linn USA-s. Uskudes siinse eestikeelse ajalehe teadet, oli ka Chicago eesti rahvusgrupp 1970. a. rahvaloenduse andmeil suuruselt teine USA-s. Kas Chicago eestlaskond ürituste ja rahvusliku tegevuse aktiivsuse osas ka teisele kohale platseerub, on kahtlane. Aastavahetusel sobib heita pilku tehtule.

Chicago Eesti Maja ümber keerles peamine seltskondlik rassimine. Sirvides E. Maja 1977. a. igakuist bülletääni, saab kokkuvõttes kenakese aastabilansi: tähtsamaid üritusi olnud 38, neist: näidendite uuslavastused 3 ja kordusetendused 2; bankette — balle 6, loengud, kunstinäitused, esinemised 6, kontserdid 4, suured rahvapeod 3 ,filmiõhtuid 4; ülejäänud üksikürituse d. Jumalateenistusi peetud E. Maja pargis ja saalis 6. Bridzhiharrastajad pidanud kokku 14 sõprusmängu ja meistriturniiri. Eesti kool iga laupäeval, koolihooajal 2 koolipidu. Üleselle rahvatantsijad, võrkpalli harrastatud, ekskursioone, kooride harjutusi jne. Tõepoolest vägagi vilgas tegevus ja mitmekülgne. Ei tohiks olla kellegil põhjust nuriseda, et ei saa kaasa lüüa üritustele E. Maja juures.

★

Vanematele inimestele ja neile, kel autot ei ole, on bussiühendusega hästi kättesaadavad ruumid Chicago Eesti Seltsil. Selts korraldas E. V. aastapäeva aktuse, kirjandusõhtuid, Mardipäeva ja jõulupuu koosviibimise ning esines Ikestatud Rahvaste paraadil koos Eesti Maja ja koguduste tegelastega. Tähelepandavalt vilgas tegevus seltsi ruumes oli Pensionäride Koondise igakuulise kokkutulekuga ja seltsi raamatukogu kasutamisega.

Siinse rahvusgrupi kirikliku elu alal oli 1977. a. märgatavalt muudatusi toov. Oli ju Chicago eestlaste ühel osal paha kuulsus kirikutülidega. Piiskop K. Raudsepa visitatsioon siia Ülestõusmise pühade ajal aprillis tõi lootuse ebatavalise olukorra lõpetamiseks. Nii ka juhtus ja lootus täitus. Chicago I koguduse viimati valitud nõukogu kinnitati ametisse konsistooriumi poolt. Hooldajal õpetajal E. Pähn'al on ka teeneid rahuliku olukorra sobitamisel. Koguduse poolt vallandatud õpetaja E. Kuusler on nüüd Chicago praostkonna vikaaröpetajaks. Hooldajaõpetaja E. Pähn'a ütelusel see kogudus saab nüüd jälle normaalselt tegutsema hakata. Chicago I kogud. õpetaja koht on vakantseks kuulutatud.

★

Varasuvel liikusid visad kuulduse d, et tahetakse korraldada Chicago I koguduse ja Pauluse koguduse ühine juhatuse koosolek, just uue õpetaja leidmise ja palkamise arutamiseks. Et õp. Pähn siit lahkub, jäävad ju mõlemad kogudused õpetajata. On ju hellitatud lootust ühise õpetaja saamiseks ja palk õpetajale oleks parem kahe koguduse poolt. See koosoleku kava kuuldustest kaugemale ei jõudnud. Tulemuseks nüüd, et mõlemad kogudused otsivad eraldi uut õpetajat.

★

25. septembril 1977. a. tähistati jumalateenistusega ja aktusega Chicago Pauluse koguduse 20 a. juubelit. Kirikus teenisid 4 õpetajat —praost A. Hinno, assessor dr. A. Võobus, õp. J. Teras ja kog. õpetaja E. Pähn. Koguduse saamisloos võib märkida, et asutamiskoosolek peeti 20. juulil 1957. a. Chicago Soome kiriku ruumes. Koguduse aastapäevaks võeti aga 29. september 1957. a., mil õpetaja E. Pähn pidas avajumalateenistuse üle 260 kirikulisele-eestlasele Soome kirikus. Õp. Pähn valiti koguduse õpetajaks. Okkaline ja alandav oli konsistooriumi suhtumine õpet. Pähnasse, sest alles 8. jaanuaril 1962. a. konsistoorium kinnitas õp. Pähna valimise, seega 5 aastat hiljem pärast avajumalateenistust. Kõigile raskustele vaatamata ja oma rahulikutasakaaluka iseloomu tõttu sai õp. Pähn siin väga populaarseks, ning nüüd viimati oli ka „rahuingliks" Chicago I koguduse sisetülide lahendamise osas. Ka seekordne koguduse 20. a. juubeli tähistamine oli vägagi tagasihoidlikku laadi. Isegi USA eestikeelne ajaleht ei avaldanud mingit kirjutist juubelist ja selle tähistamisest. Aga see kõik ei ole alla löönud koguduse liikmete ja juhtkonna tuju, sest koguduse algusest peale oli asutajate poolt seatud loosung: „Tagurpidi käiku meie kogudusel ei ole — alati täiskäik edasi!" Paarikümne aastaga kujunes Pauluse kogudus suuremaks ja elujõulisemaks kohapeal. Selleks aitas kaasa koguduse liikmeskonnas valitsev kõrge eesti rahvuslik meel.

★

EELK Chicago Pauluse kogud. õpetaja Elmar Pähn teatas ametlikult, et ta lahkub Chicagost Torontosse Kanadas juuni kuus. Ennem aga peab ta siin aprilli kuu lõpus leerilaste õnnistamise. Neid on 14 leerinoort, kellede vanemad soovisid leeripüha pidamist õp. Pähna poolt. Selgunud veel, et õp. Pähn kavatseb edasi teenida USA-s Ohio osariigis Clevelandi eestlaste kogudust, mis on Torontole ligemal. Konsistooriumile, praost A. Hinnole ja piiskop K. Raudseppale saatis Pauluse kogud. juhatus vormilise teadaande palvega koguduse õpetaja koht vakantseks kuulutada 1. juunist 1978. a. Õpetaja kohale kandideerijad võivad saata sooviavaldused koguduse esimehele: August Võhma, 109 Woody Way. Cary, Illinois. 60013. USA. Lõpptähtaeg avalduste saatmiseks on 31. jaanuar 1978. a.

★

Mõnusa uudisena sai teatavaks 22. oktoobril 1977. a. Chicagos peetud eestlannade koosolek „Leskede Naiste Klubi" asutamiseks. Kutsutud oli 20 asutajat, noorepoolset elurõõmsat lesknaist. Kavatsetakse klubi koosviibimisi korraldada rotatsiooni korras iga liikme juures. Tegevuskava esimene punkt on — kutsuda kalesed mehed. Lahtine olla lahutatute kaasakutsumine klubisse, see asi aga pidi selguma varsti. Otsustamata on veel küsimus, kuidas suhtutakse abielumeestest „üleaisa lööjatesse", ka vanapoiste küsimus teeb peavalu, kas neile ka klubi koosviibimistele uksed avatud? Leskede naiste algatus on igatpidi teretulnud. Põhimõttel „Elu tuleb elada!" klubisse kuulumine kindlasti aitab kaasa igavuse- ja üksildustunde peletamiseks, uute suhete- ja sõprussidemete loomiseks. Lesknaiste klubi toetavliikme kaart võib kujuneda ihaldatud objektiks Chicago eesti meessoole.

Mardi

EESTI KINNISVARADE VAHENDUS

UNO MANKIN

Toronto Real Estate Board'i liige

Oleme kolinud UUS AADRESS ON: 2670 A. YONGE ST.

Sissekäik Lytton Blvd-ilt.

Tel. 487-4477.
Kodus Tel. HI 7-2017

Sõbralik ja õiglane teenimine.

ASTRONOOM PUURIS AUGU LAKKE

Üks nõukogude lugu

Et ennast „töörahva paradiisis" kuidagi läbi lüüa või veel peal hoida, peab omama suhteid ja sidemeid.

„Ühest, kes ennast edukalt läbi lõi", jutustas hiljuti keegi sarkastiline vestemees „Literaturnaja Gazeta" veergudel. Selles vestes kajastub resignatsioon ja võllanali selle kohta, kuidas nõukogude inimene peab kombineerima, et ennast läbi lüüa.

Veste peategelase eriharrastuseks vabal ajal on astronoomia. Et üles seada taevateleskoopi, tahtis ta lasta oma toa laest augu läbi puurida.

Käsitööliste artellid on N. Liidus nagu terasetööstus rahva omad jutumärkides. Käsitööliste pädevusse kuuluvad tööd viiakse läbi enamasti „teenindamispanuste" kombinaatide poolt. Aga veste peategelasel polnud õnne.

„Meie kombinaadi kataloogis pole sellist tööd ette nähtud," informeeris teda tellimiste vastuvõtu büroos preili.

Nii kergesti ei andnud amatöörastronoom ka alla.

„Ma lähen kombinaadi direktorini välja," ähvardas ta.

Läkski. Kombinaadi direktor arvas omalt poolt:

„Läbi seina võime teil augu küll puurida. See seisab sortimentide kataloogis. Aga vot läbi lae — njet!"

„Kas see töö poleks võimalik ka ilma sortimentide kataloogita?" küsis astronoom.

„Päris võimatu see ju pole. Aga mis ma selle eest saan?"

„Mida vajaksite hädasti?"

„Ainult ühe väikse teene minu teene eest. Ma vajan oma datsha jaoks ühe universaalpumba UN-349. See valmistatakse ühes vabrikus. On ainult vaja pääseda vabriku direktori jutule."

„Ma lähen läbi kõigi instantside selle vabriku direktori jutule," lubas astronoom.

Ta läkski. Vabriku direktor küsis kohe:

„Pumba võin teile muretseda. Aga mis ma selle eest saan?"

„Mida sooviksite?"

„Kui saaksite kaubale linna ehitusbrigaadi direktoriga. Brigaad peaks mu vabriku õuele kanali kaevama."

Astronoom trügis ennast läbi ehitusbrigaadi direktorini. Viimane oli nõus kanali kaevata laskma, aga tingimusel kui ta selle eest mingi vastuteene saab.

„Mis teie soov oleks?" küsis astronoom.

„Kui saaksite ennast sokutada jalgpallimeeskonda „Punased torulukusepad" ja lööksite võistlusel meie jalgpallimeeskonnaga „Punased plotnikud" paar omaväravat ühes otsustavas mängus."

Lõpuks hakkasid asjad susisema. Astronoom trügis ennast kõrtsiletini välja ning viskas julguse võtmiseks rjumka vodkat hinge alla. Sai asjad joonde jalgpallimeeskonnaga. Mängis kaasa „Punaste torulukuseppade" meeskonnas. Ta komistas paar korda oma meeskonna värava ees ning kobistas kaks kera väravasse. Kohe sai ta chitusbrigaadi. Viimane viskas imesiva kanali vabrikuõuele. Vabrikudirektor andis soovitud pumba. Käsitööliste kombinaadi direktor andis astronoomile kaasa meistri puurmasinaga.

Üheskoos mindi astronoomi korterisse. Meister takseeris lage ning ütles:

„Kõigepealt nui viina ja siis hakkame asjaga peale."

Astronoom vaidles vastu ning tähendas, et ta olevat organiseerinud augu puurimise eest pumba.

„Ei lähe mulle korda," kähvatas meister. „Davai vodku!"

Astronoom trügis ennast viinapoe letini välja ning tõi pudeli viina. Meister jõi selle mõne punnsuutäiega tühjaks ja läks ise uut otsima. Ta jäi teadmata kadunuks ning unustas oma puurmasina astronoomi korterisse.

Ja nõnda lõpetab astronoom oma loo:

„Siis võtsin ise puurmasina ja puurisin augu lakke. See puurmasin ye-deleb juba terve aasta minu juures. Niis siis: kui keegi vajab puurimistööde läbiviimist, võib otse minu poole pöörduda ilma igasuguste vaheinstantsideta. Aga . . . mis ma selle eest saan?"

Tõlkinud -kk

Balti aktsioonid Belgradis jätkuvad

STOKHOLM — Balti probleemid hakkavad vähemalt Skandinaavias saavutama sama tähelepuanu, laiust ja pidevust, mida senini on omistatud maailma teistele tulipunktis asuvatele küsimustele. Seda konstateeriti Balti Komitee aastakoosolekul Stokholmis 8. detsembril. Koosoleku juhataja fil.dr. Birger Hagård rõhutas, et see olukord nõuab kõigilt balti organisatsioonidelt uut aktiivsust, et rahuldada seda pidevalt kasvanud huvi ja nõudmist baltlaste informatsioonimaterjalide ja publikatsioonide järgi.

Balti Komitee tegevusaruanne annab ülevaate aktsioonidest ja kontaktidest 1976—1977. a. Inimõiguste küsimused on olnud Belgradis tulipunktis selle kokkuastumisest kuni aastavahetuseni. Balti küsimused tõusid siin päevakorrale küll otseselt kui kaudselt. BK abiesimees Artur Landsmanis esitas selle punkti all ülevaate USA delegatsiooni tööst Belgradis.

Skandinaavias on huvi balti küsimuste vastu viimastel aastatel oluliselt kasvanud, eriti just ka Norras. Balti Komiteele saabub üha suuremal arvul nõudmisi ja järelpärimisi publikatsioonide ja materjalide osas. Seda on põhjustanud eriti ka asjaolu, et suuremad vabaharidustöö keskused on hakanud korraldama õpperinge balti küsimuste kohta. Kuidas neid õpperinge varustada vajaliku kirjandusega, on nüüd muutunud raskeks probleemiks. See nõuab juba 1978. a. uusi algatusi vajalike materjalide produtseerimiseks.

Komitee tegevuskava rõhutab erilist aktiivsust Belgradis 1978. a. esimestel kuudel ja võimalikult ka oma vaatlejate saatmist sinna. Kontakte Euroopas ja ülemeremaades jätkatakse. Arvuka delegatsiooniga võetakse osa ka WACL järgmisest konverentsist Washingtonis, D.C. Norra ja Taani jaoks koostatakse eritrükis president K. Pätsi kirjadest, koos tema elulloolise tagapõhjaga. Komitee asutamisest möödub 1978. a. 35 aastat, mida tähistatakse komitee aupresiidiumi ja nimekate rootsi kaastööliste kokkutulekuga ja eripublikatsiooni väljaandmisega komitee tegevuse kohta.

Komitee majandusaruanne kinnitati Kr. 34.284:— suuruses, eelarve on koostatud Kr. 27.000:— suuruses. Seoses majandusaruandega rõhutati, et Balti Komitee ei taotle ka tulevikus mingit riiklikku toetust oma tegevuseks. Piirdutakse vaid oma traditsioonilise toetajaskonna toetustega. Kasutada olevad ressurssid ei ole suured, aga selle eest on komitee oma poliitilises tegevuses täiesti vaba ja sõltumatu.

Balti Komitee juhatusse-töötoimkonda valiti: esimees — Birger Hagård, abiesimehed — Artur Landsmanis ja Juozas Lingis, peasekretär ja büroojuhataja — Arvo Horm, sekretärid — Andres Larssen ja Bertil Häggman, laekur — Kalju Lepik. Komitee revidentideks valiti Martin Juhkam ja Åke J. Ek.

Majanduslikud raskused N. Liidus

Arvatakse, et ülemaailmne majanduslik kriis puudutab ka N. Liitu, sest välismaised investeeringud vähenevad. 1978. a. on väljavaated majanduses sünged. Rasketööstuse produktsioon tõuseb ainult 4.7% üle 1977. a. taseme. See on viletsam 1945. a. alates. Tööproduktiivsus on aga ainult 3,5%, mis on madalam viimase 25-e aasta jooksul. Arvatakse, et rahva majanduslik tase ei tõuse enne 1980. a.

Majanduslike tagasilöökide peapõhjuseks peetakse äpardusi põllumajanduses. Möödunud aastane toodang oli 10% loodetust madalam. Tulemuseks on loomade arvu vähenemine ja suured nisuostud välismaadelt. See takistab tööstuse moderniseerimist.

Meie Noored

LUBADUSI

Ma olin nii rõõmus, et hüppasin, kui ema ütles: „Tiiu-Reet, nüüd oled juba nii vana küll, et tohid meiega kaasa tulla tädi Virve juurde uueaasta vastuvõtule!" Mul käis kohe peas läbi küsimus: mida selga panna? Teadsin, et sinna tuleb ka minuvanune Luule. Kavatsesin temalt küsida telefonil selles suhtes nõu, kuid vanaema arvas, et talitagu ma oma äranägemise järgi ning kahekesi otsustasime ja valisime mu roosa kleidi sobivaks riietuseks.

Tädi Virve juures olid kõik külalised nii kenad ja „üleslöödud". Luulel oli pikk helesinine läikiv kleit ja mina tundsin end oma roosas sametis nagu ma oleksin juba teismelise east üle. Püüdsin ka seltskonnas väärikalt käituda, proovisin jäljendada oma ema ja tädi Virvet. Oleksin väga tahtnud paar korda vahele rääkida, valjusti naerda, aga ohjeldasin end ja tundsin sellest mõnu. Võibolla, et tarvitasin veidi liiga sõnu nagu „vabandage", „andestage" ja „palun", sest tundsin tihti ema pilku endal, kuid kodus sellest enam kõnelust ei olnud.

Pinevusega ootasime kesköö tundi. Daamid ütlesid mitu korda: „Nüüd on uusaasta alanud!" Kuid onu Karl oma rahuliku käeviipega vaigistas ootajaid. Siis kostis teisest toast käokella „kuku" ning tädi Virve ja onu Karl alustasid Eesti Hümni laulmisega. Meie kõik laulsime täie häälega kaasa.

„Head uut aastat! Head uut aastat! soovisid koosviibijad üksteisele ja nii tegime ka mina ja Luule.

„Aga uue aasta lubadused ja otsused, kuidas nendega jääb? tuletas Luule isa meelde. „Lubage mulle enne veel paar sõna!" palus onu Karl ja alustas: „Meie kõik kirjutame tänasega alates uue aastanumbri, aga ise oleme ikka endised. Meis enestes ei taha midagi üle öö muutuda. Ega peagi muutuma, kui kõik on kulgenud öieti ja keegi enesele ettekeiteid ei tee. Mina näiteks ei ole enesega rahul. Tööl suitsetan vahest mõne sigareti. Nüüd, siin tunnistajate ees luban, et ma kunagi seda enam ei tee!" Kõik plaksutasid, mina ka. „Kas kellelgi on veel südamesopis soove, ootusi, lubadusi?"

Tädi Virve tegi kelmi näo ja ütles: „Jah, mul on küll suur asi südamel. Enne jõule jäid mu sahtlid kõik koristamata ja nüüd ma tõotan, et nad kahe nädala jooksul on nii korras kui apteegi rohukapid!" „Ah, mis sellise asjaga esile tuled," pahandas onu Karl, „meil on tõsisemaid asju soovida, kui sinu sahtlid ja kapid." „Sul on õigus Karl," arvas minu isa, „meil on tõsisemaid asju soovida, eelkõige, et meie eestlaste pere oleks üksmeelne!"

Mulle oli see uudiseks, ma ei ole kusagil üksmeele puudust näinud, ei eesti koolis, gaidides ega meie kodus. Kuulasin teraselt edasi. „Ma soovin," jatkas mu isa, „et meie lapsed, meie noorus oleks terve kehaliselt, tugev hingejõult, nii tugev, et nad siin võõra rahva seas püsiksid eestlastena, ei unustaks me keelt, traditsioone ega kultuuri." See puudutas juba mind. Müksasin salaja õrnalt Luulet.

„On vast noortelgi lubadusi?" tahtis mu isa teada ja vaatas minu otsa. Ma pole selline kohmetu olevus, kes end väljendada ei mõista. Ütlesin iseteadlikult ja nipsakalt: „Loomulikult on, ma ei tahtnud enne vanemaid inimesi esile tulla. Minu lubadus on — ikka eestlaste keskel ja eesti noortega koos olles rääkida eesti keelt!"

Ma ei jõudnud veel lõpetadagi, kui kõik hüüdsid: „Broovo, tubli tüdruk, korda seda uuesti!" Ma kordasingi, et mina olen eesti tüdruk ja räägin, kus vähegi võimalik, alati eesti keelt!" Nüüd tuli Luule vanaisa, suudles mind ja ning komplimendina ütles, et tal olevat rõõm tunda sellist vaprat tüdrukut.

Luule võttis tuld ja võibolla mõjutasin mina teda oma sõnadega. Mu vanaema ikka ütleb, et eeskuju on nakatav. Luule tõusis, läks keset tuba ja deklareeris nii valju häälega, et kostis üle heatujuliste inimeste sumina: „Mina Luule Lumila ei unusta eesti keelt kunagi, püüan seda ikka veel juurde õppida ja tulevikus õpetan seda keelt ka oma lastele!"

Jälle tõusis rõõmus hüüd ja käteplaksutamine. Ka Luule sai tähelepanu osaliseks. Talle see meeldis ega ma polnudki kade. Mu tuju aga rikkus ühe noorhärra märkus: „Need tibukesed teevad küll uue aasta ööl ilusaid lubadusi, kuid vaevalt nad neid peavad. Juba homme vadistavad Eesti Majas teist keelt." Tahtsin talle midagi õpetlikku öelda, kuid ema ei lasknud, ütles et aitab küll.

No kus see noorhärra seda teab, et mina oma lubadusi ei pea?! Ma ei luba palju, aga mida ma luban, seda tean ja täidan!

Ma ei salligi „tühjatuule" ja tegudeta lubajaid.

Hella Leivat

Talvel

Tere hommikust päikene
Sa särad nii kaugelt
ja nii väikene
Akna klaasil jäälillek'sed
nii imeilusad, kristallist need.

Valges ehtes raagus kaseke
oksad allapidi nagu murduks
vaeseke
Kase haljas naaber kui Jutsike
Peas tal valge mütsike.

Toa akna all haljad põõsak'sed
näevad nii nagu õekesed
neil kõigil kõrged mütsik'sed
ja valged sallidki kaela seotud.

Lumehelbeke, imevalgeke,
teid on nii palju, palju.
Kogu ilma palge teist valge.
Kuid päikene, talvel väikene
rõõmustad mind üle kõige.

Astrid Terri
Londoni Eesti Täienduskool

Esimene jaanuar

Uue-aasta päeval oli ilus ilm ja lund oli palju maas. Mina ja isa otsustasime suusatama minna. Isa oli just lugenud, et loomaaias saab suusatada. Me panime suusad autosse ja sõitsime sinna. Kohale jõudes panime suusad jalga ja autoukse kinni. Järsku isa nägi, et oli jätnud võtmed autosse. Me jalutasime loomaaia poodi ja saime sealt traadist riidepuu. Sellega me saime autoukse lahti. Siis olime lõpuks valmis, et suusatama hakata. Algul oli väga tuuline ja oli raske suusatada. Pärast jäi tuul vaiksemaks ja mulle hakkas meeldima.

Me nägime palju loomi nagu: tiigreid, ahve ja piisoneid. Siis jõudsime suure mäe ette, millest me otse üles ronida ei jõudnud. Me pidime külgepidi samm-sammult üles astuma. Mägi oli liiga libe, et ülevalt alla suusatada, aga siiski me lõpuks suusatasime alla. Sõitsime veel üle mitme mäe ja nii jõudsime jääkarude juurde. Me võtsime suusad ära ja vaatasime neid vee all läbi klaasi. Suusatasime jälle ja jõudsime McDonaldi juurde, kus lõunatasime. Peale lõunat läksime rongi peatusse ja sõitsime rongiga ümber loomaaia. See oli tore, see oli huvitav rongisõit! Rongilt nägime põhja-põtru ja muid huvitavaid loomi. Hiljem sõitsime autoga koju.

Marika E. Tamm
Toronto E. S. Täienduskool

Suusatamine

Mulle meeldib suusatamine, sest kui kukud, ei saa valu, kui lähed tõstukiga üles — tuled kiiresti alla. Samuti meeldib mulle murdmaasuusatamine, sest mäest üles ronida on tore.

Mul on üks probleem: minu emale meeldib ainult murdmaasuusatamine, sest ta kardab tõstukiga üles minna ja siis alla tulla ning konte purustada.

Mu isa aga ütleb, et nüüd läheme kõige kõrgema mäe otsa! Ta ütleb seda alati pärast seda, kui ma kukun. Mu isale ei meeldi murdmaasuusatamine eriti, sest seal ei saa ta nii kiiresti mäest alla vuhiseda nagu ta soovib. Võibolla ühel päeval mõtleme emaga samuti.

Kai K.
Toronto E. S. Täienduskool

Nõuandeid noortele

Ärge jätke hätta oma vanemaid, sest nemad on teid üles kasvatanud. — Ärge tarvitage alkohoolseid jooke. — Olge usinad ja sõnakuulelikud. Saabub aeg, mil teie ise teete korraldusi. — Eemaldage kiirelt inetud mõtted, vastasel korral paiskavad need teid eemale õigelt eluteelt. — Uhkeldav tormitsemine on noorsoole omane, kuid ärge siiski toimige kergemeelselt nooruses. — Omangade õigeid sõpru; siis valitakse ka teid sõbraks. — Leidke sobivaid kaaslasi kohasel ajal. — Ärge astuge kindlaid samme enne, kui teie olete selleks ette valmistatud. — Armastage Jumalat ja oma kaasinimesi. — Elage ettevaatlikult; sest hing, mida teie nii säästate, on teie oma.

(Canadian Home and School)

V. A. Kimberg-Kotkas

VIRMALISED

Hilissügisest varakevadeni, kui õues on krõbekülm ja õine tume taevas on pilvitu, on vahel laotuses võrratuid etendusi. Nagu imeväel lööb põhjataevasse valgusjugasid ja sähvatusi. See valgus liigub, muudab kuju, vehkleb, sillerdab ja kaob jälle. Vahel on seal nagu õrnad kuldsed rippuvad kangad, mis lainetavad, kumavad, helgivad, valendavad ja taas kustuvad.

„Virmalised, virmalised," hüüavad inimesed ja ruttavad välja nautima imelist taeva tulemängu. Kuigi on võimalik suuri ja toredaid valguspidusid korraldada, siis ükski neist ei ületa põhja — ega lõunapooluste, virmaliste, ilu. Aga vahel on see tulekullus niivõrd võimas, kuigi see on kaugel, on loodusjõudude ees hirm.

Õige vanasti, kui vanad eestlased nägid virmalisi, siis nad ütlesid, et need on lossihärrad, kes oma kuldsete saanidega taeval kihutavad ja kauneid taluneidusid kimbutavad ja röövivad. Siis õhati, „Ei tea, kes on täna see õnnetu piiga."

Mis on virmalised...? Teadlased arvavad, et magneedi väli on pärit maakera seest ,mis koosneb rauast ja niklist. Maakera keskosa, süda, on ühestükis suur ja ümar, on suure surve all ning väga kuum. Selle ümber on järgmine kiht, mis on läbimõõdult ka väga paks ja sellele järgneb kolmas kiht, mis koosneb paljudest ainetest ja mille väline õhuke koor on muld. Nende kihtide vahel on aeglane liikumine ja see tekitabki magneedi. Maakera magneediväljad on kõige tugevamad nabades. Aga magneedilised nabad ei ole geograafiliste nabadega kohakuti, vaid nende vahel on üsna suur maaala. Magneedilised nabad liigutavad kompassi nõela ja aitavad tekitada virmalisi.

Virmalised on nii põhja- kui ka lõunanabadel. Põhjanaba valgust kutsutakse Aurora Borealis ja Lõunanaba Aurora Australis. Need aurorad on elektrilised etendused, mis saavad oma alguse päikesest. Sügisel ja kevadel tulevad päikesest välja suured pursked aatomlikke tükikesi, mis liiguvad sellest ilmaruumist väga kiiresti läbi. Kui nad jõuavad meie maakerale ligemale, siis meie magneedilised väljad juhivad neid magneediliste nabade poole. See toimub samuti, nagu magneet raud tõmbaks nõela oma poole.

Need aatomi osad on imeväikesed. Kui nad jõuavad meie maakera uumi sisse, siis põrkavad kokku aatomiga mis on õhus. Neid kokkupõrkeid on miljoneid ühekorraga ja neist tuleb energia. See energia tekitab hõõgumise taeva peal mis liigub ja millest tulevad valgusejoad, mis nagu elaksid. Mõned sellised etendused on niivõrd hiilgavad, et neid on võimalik näha tuhandete miilide kaugusele eemal nabadest. Need on võimsad demonstratsioonid mis esinevad meie tähtede süsteemis. Kui oleks võimalik seda tuledemängu ilmaruumist jälgida, siis alles näeksime, kui kaunis on meie maakera. Põhjavalgus esineb õrn kollases, roosas, lillas, või õrn rohelistes värvides. Lõunavalgus aga ainult kahvatu rohelisena. Ka see on võrratu teada, et just sellise loodusliku tuledemänguga on kaunistatud maakera mahajäetumaid pooluseid. See on kaunis, kui tumedal taevavõlvil, kust siravad tähed nagu teemandid, purskavad välja vahel nagu hiigelvalguse kosed, mis kukuvad ilmaruumi. Ka Looja, kui ta oli lõpetanud maailma loomise, siis ta vaatas kõige peale ja see oli väga ilus.

Ka talv on ilus, väga ilus. Loodus magab siis puhta valge lumevaiba all mis sätendab päikeses, helgib kuukumas, tähtede sillerdusel ja virmaliste leegitsusel.

TULD TOOMAS

Tulesaamiseks on nüüd tikud ja tulemasin, vanasti tarvitati tuleraud ja taela. Naised aga hoidsid elavaid süsi koldetuhas alal. Kui siis tuld oli vaja, otsiti tuhast süsi ja puhuti pird põlema.

Tuleb meelde juhtum poisikesepõlvest, kui käisin Nurgalt tuld toomas. Oli talvine hommik, isa ja sulane olid läinud metsa esimese kukelaulu ajal. Meie jäime veel magama. Kui hommikul ärkasime, ütles ema mulle: „Puhu tuli koldesse!" Kohe olin kolde ees ja hakkasin tuhnima tuhas, kuid ei leidnud ühtki hõõguvat sütt. Õhtul oli hagudega kõetud ja pika öö jooksul oli koldes kustunud viimne süsi. „Võta siis ahjuaugust tuleraud ning tael ja lõö tuld," ütles ema, kui teatasin, et ühtki sütt pole lees. Nüüd aga selgus, et mehed olid tulenõud kaasa võtnud, sest ahjuauk oli tühi. „Mis nüüd saab?" küsisin emalt õige nõutult. „Kas saamegi täna ahju kürta enne õhtut?" — „Pole viga," lohutas ema, „võta kibu ja mine laena Nurgalt tuld."

Kohe riietusin, võtsin vana kibu ja jooksin läbi lumehangede Nurgale. Seal küdes parajasti ahi. Aadu, minuvanune poisike, istus ahju ees ja mängis kassiga. Pere oli loomi talitamas. Võtsime Aaduga paar hõõguvat sütt kippu ja mina hakkasin koju tulema. Vaevalt jõudsin poolele teele, kui tuul mu söed pildus sädemetena laiali. Nuttes läksin Nurgale tagasi. „Kes siis sedasi tuld veab," õpetas vana peremees, „ime et sa veel leeki peopesal Luhaväljale ei tahtnud viia." Ta pani koldest paar kamalutäit tuhka mu kibu põhja, siis hõõguvaid süsi ja peale jälle tuhka. Käskis katta kibu pealt kuuehõlmaga, et tuul tuhka pealt ära ei puhuks ja süsi ei kustutaks. Tegin vana peremehe õpetuse järgi ja sibasin otse üle põllu Luhaväljale, nii kuidas jalad kandsid. Kodus võtsime söed kibust, puhusime pirru põlema ja panime ahju küdema.

Nii käisin poisikesena külast tuld toomas.

J. Parijõgi

Kodu

Inimestele on kodu maja, kus me elame, sööme, magame ja kus oleme oma armsate omaste keskel. Kuid on ka teistsuguseid kodusid. Lindudel ja loomadel on ka omad kodud. Näiteks, jänese kodu on tavaliselt lihtne auk maas või põõsa all. Oravad, pesukarud ja võõtoravad elavad kõik puude õõnsustes. Teol on karp seljas ja see on tema kodu. Niisama on kilpkonnal oma kodu seljas. Mägrad ja mutid elavad maa all. Linnud elavad pesas ning kobras elab hoones, mis asub tammi taga. Sipelgad elavad sipelgapesas, mesilased tarus. Need on kõik kodud ja nende loomadele väga tähtsad, samuti nagu inimesele on ta kodu tähtis ja armas.

Siiri Oder, IV b kl.
Toronto E. S. Täienduskool

Sipelga valik

Ühel päeval sipelgas kõndis mööda teed. Ta leidis teelt raha. Selle rahaga ta ostis endale uue kleidi, ilusad saapad ja juuksepaela. Ta pani end ilusasti riidesse ja läks istuma maja ette pingile. Siis tuli kass, ta tahtis sipelgat omale naiseks. Sipelgale ei meeldinud see, kuidas kass rääkis. Nüüd tuli koer ta juurde. Sipelgale ei meeldinud ka koera hääl. Siis tulid härg ja lammas. Nemad ei meeldinud talle üldse. Viimaks tuli tematoaline putukas Simp. Simp oli ka puhtalt riides ja ta laulis ilusasti: „Pii, pii, lii, lii, lii!" Sipelgale meeldis Simp ja ta võttis Simbi endale meheks. Nad elasid õnnelikult ja Simp laulis igal hommikul:

„Pii, pii, lii, lii, lii!"

Eve Teder, Keele tän.
Toronto E .S. Täienduskool

Kelk ja pildiraamat

Ema kinkis Evale
oma silmaterale
piltidega raamatu
rõõmsalt naeris Eva suu.
Isa aga Antsul ostis
pojakese jõululustiks
kelgukese toreda
läikiva ja heleda.
Aga muret tegi see,
et ei olnud lumeteed:
õues ikka mustas hoov,
Kuid kelk oli Antsu soov!
Ega ilm või jääda nõnda,
ühe ööga sünnib mõnda;
külmataat ehk külla tuleb,
teel kõik jõed ning järved suleb.
Ants siis sõidab mäest alla,
hoiatuseks tõmbab kella.
Mis on aga pildiraamat?
Tüdrukud sest aru saavad!
Antsul öösel kaob uni,
Palub: tule lõpuks, lumi!
Et saaks teha kelgusõitu,
ajada sõpradega võidu.
Hommikul — oh, kole, kole,
lund ei tule, lund ei ole!
Tuul on vali, vihma sajab,
Antsul nutu peale ajab.
Õeke Eva aga
istub rõõmsalt laua taga
loeb ja vaatab raamatut
süües jõulupränikut.
Ants käib kurvalt toas ringi,
piilub aknast nutusilmi,
vaatab oma kelku uut,
paitab selle käsipuud.
Viimaks Eva meelgi hale,
kutsub Antsu ligemale,
ütleb: kulla-kallis vend,
tule, rõõmusta ka end!
Ants on õele tänulik,
üksi olles aeg on pikk.
Eva raamatus kui palju
Keni jutte, pilte, palju!
Antsul nägu särab rõõmust,
meelest läheb lugu kelgust.
Ja kui varsti külmab maa,
küll siis Antski sõita saab!

Elts

Meie maja

Meie maja on tehtud punasest telliskivist, kaks maja on koos. See on mu kodu, mis mulle meeldib. Ta ees kasvab kask ja kase ees on paks hekk.

Kui astun meie majja, näen et allkorral on söögituba ja elutuba. Näen siis treppe ja lähen treppidest üles, seal on neli ust. Esimese ukse taga on vannituba, teise ukse taga minu venna tuba. Kolmanda ukse taga on minu tuba ja neljas uks viib mind mu isa ja ema tuppa.

Lähen tagasi alla. Ma lähen söögija elutoast mööda, lähen kööki. Köögis on ka teine uks. Teen selle lahti ja leian teised trepid, lähen treppidest alla ja jälle näen ühte ust. Ma teen selle ukse lahti ja olen laste mängutoas.

Silvi Matsoo, IV kl.
Toronto E. S. Täienduskool

Põhjamaine talvetuul

Tere, karske, külm ja värske
põhjamaine talvetuul.

Õrnalt puhu, puna uhu
põskedesse talvetuul.

Paita palgeid, mis nii valged
ära lõhki lõika huult!

Armas karske, külm ja värske
põhjamaine talvetuul!

Imbi

Peamurdmiseks

Millist vorsti ei sööda?
Laiskvorsti.
Millisel liinil ei sõideta ?
Vaseliinil.
Missugune kass lendab?
Vihmkass.
Missugusele küsimusele ei saa kunagi eitavalt vastata?
Kas elad?
Kõrvetab, aga põlema ei pane?
Janu.
Taat ja eit olid heinakoormaga teel. Kui eit oli peal, käis taat maas; kui taat käis maas, istus eit peal; kui eit istus peal kõndis taat maas. Mitu korda käis kumbki maas?
Eit istus peal, taat kõndis maas.
Missugusele küsimuscle ei saa iialgi vastata jaatavalt?
Kas magad?
Mis on Tallinnas kaks aga Torontos üks?
n.

RÄÄGIME EESTI KEELT!

Meie eesti noored käime eesti koolis. Mina käin igal neljapäeval Keele tänaval eesti kooli kuuendas klassis. Lubasime oma õpetajale ja oma vanematele, et kodus ja eesti koolis räägime ainult eesti keelt. Aga enne tundide algust ja vahetundidel tikub inglise keel meie suhu. Mis on selle põhjus?

Käime inglise koolis viis päeva nädalas. Sõpradega käin uisutamas ja vahest jalgrattaga sõitmas. Mõni neist on itaallane või pakistanlane. Meie ühiseks keeleks on inglise keel. Kui vaatan televisiooni, siis on see ka ingliskeelne. Ma olen õppinud selle tõttu ka mõtlema inglise keeles.

Oma emaga, vanaemaga ja vanaisaga pean alati ainult eesti keeles kõnelema! Kui ma ei tea mõnda nimetust eesti keeles, siis pean ikka neidi küsima. Meie majas on väga kõvasti keelatud sega-keele rääkimine. Kui ma emakeeles teen mõne grammatilise vea, siis leiab see kohe parandamist. Nii olen ma õppinud kirjutama ja lugema eesti keelt. Kui ma lõpetan eesti algkooli, siis lähen edasi eesti keskkooli, kus ma õpin veel palju eesti keele alal. Kui olen täielikult selgeks õppinud eesti keele, siis mõistan ma ka enam eesti kultuurist ja saan rohkem aru meie ajaloost, tean täielikumalt Eestist, esiisade maast. Keel on ainuke ühendaja ka Eestis asuvate sugulastega. Kui kaob keel, siis muutume kanadalasteks, kaotame sideme kodumaaga. Mulle meeldis Jõekääru sellepärast, et seal PIDIME rääkima just alati eesti keelt.

Eve Teder

Evega ühinesid kõik ta klassikaaslased: Edward Piirsalu, Eric Luiker, Arne Lepp, Liisa Pormeister, Oona Mällo, Linda Tiido, Tiina Lomax, Susi Holmberg, Liisa Lindström.

Talve lõbud

Talv on siin. Külm, aga see ei tee midagi, kui sa kogu aeg jooksed. Jooksles pole külm, kuigi mina oma sõbraga möllame kogu aeg lumes.

Minu sõbra ema viib meid tihti uisutama. Ma ei tohi aga kunagi ilma loata minna. Jooksen siis tuppa ja küsin alati vanaemalt luba. Vanaema ütleb ikka, et võid küll minna!

Ohtul väsinud hullamisest, möllamisest ja uisutamisest, mõtlen: „Küll on hea, et meil siin on ka talv, mis saame tunda talve lõbusid. Lõunamaa lapsed ei saa uisutada ega lumemeest teha, nad ei teagi milline tore asi on lumi!"

Mari-Ann T.
Toronto E. S. Täienduskool

Sääsk

Hei, piu-piu viu,
Ise väike, kui kõrreke, kiu.
Ümber pea lööb laiu tuure,
Kavatsusi palju ja suuri.

Hei, piu-piu viu,
Ütleb, aus on mul nõu.
Paar tilka lõunaks verd,
Jääb sullegi seda, kui merd.

Hei- piu-piu viu,
Veel kord üks osav mats,
Ja, läbi sääse eluke, vats.

V. A. KIMBERG-KOTKAS

Lehekülg „Meie Noored" ilmub Kanada Eesti Õpetajate Ühingu ürituseena. Toimetajad: Hella Leivat ja Helle Reil-man. Toimetuse aadress: c/o Hella Leivat, 16 Cortland Ave., Toronto, M4R 1T8 Ont.

KIRJANDUS · KUNST · KULTUUR

Tiina Mitt, Charles Kipper ja Helmi Betlem esinesid pühapäeval Korp. Fidentia kontserdil Torontos. Klaverikunstnik Tiina Mitt asendas Maaja Duesberg-Roosi, kes haigestus. (Tuleme kontserdi juurde tagasi järgmises lehes). Foto — O. Haamer

Klassikaline muusika kirikukontserdil

Pühapäeval, 29. jaanuaril kell 4 p.l. toimub Peetri kirikus järjekordne Musica Divina koori ja Musica Viva kammer-ansambli kontsert Lembit Avessoni juhatusel. Solistidena esinevad Jaak Liivoja, Carol Greer, Irene Loosberg, Albert Greer ja Harold Leather.

Viimaste aastate jooksul on koor ja orkester oma esinemistel esitanud mitmed lühimissad klassikalise ajastu muusikaloomingust — Schuberti missa G-duuris, Mozarti missa F-duuris ja F. J. Haydni missa St. Joanni.

Seekordse kontserdi kavas on Haydni missa brevis — missa St. Nicolai. Klassikalise muusika üks suuremaid heliloojaid — Haydn — on siin rakendanud oma heliloomingusse temale omase sujuva meloodika ja selge harmoonia, millele lisandub suuremõõtmeline arhitektoonika, kus esimese osa (Kyrie) teemad tulevad kordamisele viimases osas (Agnus Dei). See kompositsiooniline võte võimaldab heliloojale anda oma loomingule väga tasakaalustatud struktuuri.

Kavas on peale Haydni ülalnimetatud helitöö veel Händeli, Scarletti ja Vivaldi loomingut. Jaak Liivoja, viiuli solistina, esitab Vivaldi „Talv" — Neljast aastaajast, milles helilooja püüab maalida pildi talvest.

Lembit Avesson ning tema koor ja kammeransamblid on alati serveerinud võluvalt peent klassikalist muusikat — paljudele rõõmuks ja elamuseks. Austame väärikat muusikameest rohke osavõtuga kontserdist!

ÕNN ÕNNETUSES
Arvi Sinka klaveriõhtu

15. jaanuaril toimus Town Hallis EKK kontsertbüroo korraldusel järjekordne seeria-kontsert. Kontserdi solistiks pidi olema austerlane Hans Bauer ning klaveril saatjana esinema pianist Arvi Sinka.

Mingi viperuse tõttu oli Hans Bauer sunnitud oma esinemise ära ütlema ja tema saatjast Arvi Sinkast sai viimasel minutil kogu õhtut täitev solist.

Arvestades seda, et Arvi Sinka „saatjana klaveril" rolli paar nädalat enne kontserti pidi maha panema ja õhtut täitva kava üle võtma solistina, tuleb möödunud klaveriõhtut lugeda väga õnnestunuks. Üle-öö vahetatud rolli kvaliteet ilmestas sisukalt Arvi Sinka professionaalsust.

Pianistina kuulub Arvi Sinka nende helikunstnikkude hulka, kes teadlikult väldib subjektiivsust selleks, et esitatavale helitööle endale anda soodsamat ruumi. Ta on nagu maalikunstnik, kes lõuendist astub paar sammu tagasi selleks, et luua paremat, endale perspektiivsemat üldülevaadet.

Selles vaimus hoidus ta Liszti ja Chopini „maiuspaladest" end hoolikas distantsis ning resultaat oli muusikale kui esteetilisele väärtusele reljeefne.

Arvi Sinka juures imponeerib fakt, et tema tehniline ladusus ei muutu demonstratsiooniks, et dünaamiliselt ka kõige tugevamal momendil näib temal veel jõudu reservis olevat. See tagab tema musitseerimisele mingi erilise annuse usaldusliikkust ja jätab esitatavale kaasaelamise vabamaks. Saaliga mitte kodus olevana, näis pedaal pisut rohkem kui tarvis mängus olevat — eriti kontserdi alguses.

Kui kõrvale jätta — mitte ignoreerida — Liszti ja Chopini helitööd — Oli Arvi Sinka kava uudisterohke. Rameau ja Haydn esitati sobivas ajaloolises stiilis ja perspektiivis.

Kontserdi üllatusteks — kui mitte ütelda kingitusteks, olid kaks rahvusliku muusika idioomist inspireeritud süiti: Samuel Barberi neljaosaline „Excursions" ning Eduard Tubina seitsmeosaline „Süit eesti karjaseviisidest."

Analüüsi kaldumata tuleb väita, et nii Barber kui Tubin on meistrid oma rahva lauluviisi kunstilises rakenduses. Kuigi osade pealkirjad on deskriptiivsed, ei lähe heliloojad pealkirjade karakterite liimile.

Barber ja Tubin kavaliselt ja Arvi Sinka sundimatult otsekohene ja südamlik vaimukus nende tööde interpreteerimisel andiski mulle idee oma juttu pealkirjastada „õnn õnnetuses". Jäime seekord ilusast viiulikontserdist ilma, aga saime professionaalse kvaliteediga esitatud klaveriõhtu ja Barberi ning Tubina värskete helitööde kuulmise võrra rikkamaks.

ROMAN TOI

Prof. Võõbus sai toetust Vancouveris

Prof. Arthur Võõbus viibis aastavahetusel külalisõpetajana Vancouveris.

Vancouveri eestlaskond, kes nelja aasta eest tõttas prof. Võõbusele appi, et tema „The Studies in the History of the Estonian People" kolmas köide ilmuda saaks — tegi jällegi spontaanse otsuse: prof. Võõbuse töö vajab ja väärib toetust meie kõikide poolt.

Kohalikule luteri kogudusele laekus nädala jooksul 2,140 dollarit üleandmiseks prof. Võõbusele tema töö toetusena. Tema inglisekeelse eestiainelise teoste tellimiste arvel laekus 1,808 dollarit.

Arvuliselt oli toetajaid 49, kelledest mitmed avaldasid soovi ka edaspidiste toetuste andmiseks prof. Võõbuse eesti-aineliste tööde trükkimiseks. Dr. Maldus Marits võttis endale ülesandeks kokku kutsuda asjasthuvitatute koosoleku, et seda küsimust kaaluda.

TL

„AABSI" KONVERENTS LÄHENEB

Aabs tähistab 1978 aastal oma tegevusjuubelit tuleval kevadel (11—14. mail) toimuva Balti rahvaste teadusliku konverentsiga mis peetakse Torontos, Toronto ülikooli ruumides ja kaasabil.

Peagu aasta on möödunud konverentsi eeltöödega. Ontario „Aabsi" liikmetest koosnev korraldav toimkond on rahul oma seniste saavutustega. Balti teadlastega on ka liitunud kujurid ja kunstnikud kes omal algatusel organiseerivad kunstinäitust. Näitus avatakse konverentsi eelõhtul 10. mail kell 7.30 õ. Hart House Gallerys, Toronto ülikoolis ja kestab kuni 4. juunini.

On loota üle saja teadlase osavõttu konverentsist ja mitmekesise loengute sarja väljakujunemist. Peale teaduslikkude loengute on kavas ka laudkonnavestlused. Tähtsamate üldteemade käsitlemine toimub sümpoosion'ide kaudu.

Balti rahvaste üldhuvidest lähtudes ja suurema publiku osavõtuga arvestades on kavas laupäeval, 13. mail eriti päevakohane sümpoosion „Baltic survival outside the Baltic Republics". See üritus kestab terve päev ja on jagatud kahte ossa. Enne lõunat on luubi all Balti rahvaste emakeele säilitamise küsimused ja peale lõunat toimub igasuguste muude kultuuri ja rahvuslikkude säilitamise küsimuste arutlemine.

Eestit hõlmavate ettekannete osas on nüüd juba selgunud järgmised loengut: I. Ivask käsitleb keeleteaduslikke küsimusi; R. Toi tutvustab Eesti rahvalaulu; F. J. Oinas kõneleb Oskar Lutsu näidenditest; T. Ravna teemaks on „Eesti kirjakeelsuse areng 18. sajandist kuni Esimese Maailmasõjani", H. Susi esitab uurimuse Teise Maailmasõja aegsest vastupanuliikumisest Eestis ja T. Parming analüüsib Eestis elanud juutide elu meie iseseisvuse ajastul.

Korraldav toimkond on tänulik kõikidele kaasmaalastele kes osa võtsid „Aabsi ballist" ja sellega panid majanduslikku aluse konverentsi korraldamisele. Toronto ülikooli poolt laekus 500 dollarit Balti teadlastele ametliku vastuvõtu korraldamise kulude katteks. Torontos asuv Multicultural Historical Society of Ontario andis omalt poolt 500 dollarit konverentsi korraldamiseks ja Balti rahvaste ajaloo uurimisetöö soodustamiseks Kanadas.

Kõik konverentsi organiseerijad töötavad tasuta, kuid siiski on majanduslikke probleeme mis vajavad lahendamist ja see on võimalik ainult toetuste ja annetuste kaudu. Trükikulud, postikulud, ruumide üürimine, tehnilise varustuse üürid ja igasugused muud kulud teevad raskusi. Kaasmaalasi palutakse konverentsi tööd toetada kas isikliku kaasaaitamisega, osavõtmisega konverentsist või rahaliste annetustega. Lähema informatsiooni saamiseks palume pöörduda „Aabs 6th Conference" 172 Church Ave. Willowdale, Ont. M2N 4G5.

Aeg

ILMUNUD

TULI TUHA ALL

Eesti metsavendade vabadusvõitlus sõnas ja pildis.
Graafika: Axel Roosman

Hind $8.50. Postiga tellides saatekulu: Kanadas .55 c. USA-s .75¢. Ülemeremaadesse $1.20.

müügil „Meie Elu" talituses
958 Broadview Ave. Toronto. Ont. M4K 2R6

JOONAS UULU

NÄDALALÕPU MÕTISKLUSI

Kanadas punapruunlillas värvidevikerkaares aja või n.ü. meiepäevade kirja kuulutava eestisoost preestri mekka-teekond põlvitama Moskva punasel altaril orjastuses ägavas Eestis ei olnud vist selle otseseks põhjuseks, rohkem ehk küll sellesama isanda hilisem põhjalik arupidamine Eestist Torontosse saadetud veripunase võimumehega selle üle, kuidas tõmmata naiivset eestisoost pagulaskonda lähemas tulevikus valgevõitu võõbaga kaetud „tõelise kultuura" punasele liistule. Igatahes sündis see, et Eesti verevate „kirjanike" liidu „ühiskondlik-poliitiline" häälekandja „Looming" otsustas avaldada linnupaelalise in memoriami Karl Ristikivile, kuigi viimane oli pesapõgeneja orjaimpeeriumist.

Kuigi kas preestri nõuandel või iseseisvalt otsustades sooviti ajada asju umbes sel viisil, et olgu hundid (s.o. eesti rahvuslik pagulaskond) söönud ja lambad (partei ja selle sulaspere) terved ja isegi kosunud, ei tulnud plaanist suuremat asja. Lugedes lugu „Loomingu" oktoobrikuu (nr. 10) numbri 1758-lt ja sellele järgnevalt leheküljelt, kogeme varsti, et kavalast kavatsusest sündis rahvusvahelise tasemega kirjanikule hauda järele saadetud inetu pilge ja laim. Autor H. Peep on olnud sulekulutamisel oma elukese pärast hirmul. Sel põhjusel ta julgeb ainult ütelda, et Ristikivi „kandis endas läbi kogu keeruka loometee (sõna „loome" peab tähendama siin vist loomingut) mingit ehedat (s.t. täisväärtuslikku, punast) maa- ja eluläheduse tunnet" ja et „lugeja südames ja mälestustes on mitmedki Karl Ristikivi teosed juba püsiva koha leidnud". Tiitleid ei nimetata, kuid põhjus on arusaadav: tuli õigustada Ristikivilt ilma nõusolekuta ja honorarita varastatud „Rõõmulaulu" ja „Imede saare" ilmumist orjastatud Eestis!

Ja sinna see lõpeb. Lugegem nüüd „in memoriamist" edasi. Kõigepäält nn. Tallinna triloogia („Tuli ja raud", „Õige mehe koda" ja „Rohtaed") kohta: „Need teosed olid kaalukaks täienduseks meie analüütilisele romaanile". „Tule ja raua" tähtsus oli aga teine ja suurem. Tänapäeva lugeja Eestis ei tohi teada, et see kunstiküps perekonna- ja arenguromaan vastukaaluks Jakobsoni stiilitutele ja laialivajuvatele naturalistlikele võltspildilistele aguliteostele kujutas meie töölist realistlikult edasipüüdliku ja moraalselt ning eetiliselt terve inimesena, mis tõi autorile teose ilmumisel teravaid etteheiteid punastelt tagahooviproletaarlastelt eesotsas Max Laossoni ja Aadu Hindiga. Vaigitakse samuti, et punaste tsensuur vahetas teose pealkirja ja et „Võõras majas" sai alles 1943. a. sakslaste ajal ilmuda õige pealkirja „Õige mehe koda" all. Ning edasi käib epistel juba täisvormi valatuna: „Algavad ..heitlikud ..emigrandiaastad... leivateenistus... ja ...loomingu viljelemine juba teisenenud vaimses kontekstis, kus... ka emigratsiooni .... käibetõed .... kriitikata omaksvõtmist leiavad." Viha on valatud siin eriti välja Karl Ristikivi täiesti nimetamata jäetud paljudele artiklitele ajalehtedes ja albumites, samuti tema teostele „Kõik, mis kunagi oli" ja „Ei juhtunud midagi". Ilma neidki tiitleid lugejaile teatamata müksatakse teostele kui „vähediferentseeritud katsetele ilukirjanduslikus vormis kajastada oma tähelepanekuid Eestist 1939—1940" ja hõisatakse, et „kolmas köide jäägki ilmumata".

Selle triloogia, millist näit. üks meie selleaja parimaid kriitikuid Harald Parrest hindab „poliitiliselt kõige selgepilgulisemaiks ja avameelsemaiks raamatuiks romaanide seas üldse", kus autor „tahab nagu kokku koguda kõik eri väärtused, mis meie rahva mitmesuguseid kihte on kandnud, olgu need rikkad või vaesed, noorsugu või raugad...", — selle triloogia 3-mas köide jäi ilmumata küll, kuid milleks salata ja võltsida „kultuuri" maski all ilge irooniaga ja labase valega põhjust, tituleerides „in memoriamis" autorit „tõmunu lahtimõtestamiseks (mitte) küllalt küpseks"?! Nende ridade kirjutajale ütles Ristikivi ise, et sellest, mis pidi tulema kolmandasse raamatusse, oli juba „väsitavuseni palju kirjutatud", ja ühes teises intervjuus: „Kui maapaos olin lõpetanud teise osa, millele pidanuks järgnema okupatsiooni käsitlev köide, oli meil aga juba küllalt raamatuid, kus kannatuste-aastat ja sõjatuld sees." Ilguse ja teoseid põõsa tagant materdamise põhjus seisab nende episoodromaanide eesti töölist realistlikult kujutavas sisus. Toome kasvõi üheainsa näite, tsiteerides („Ei juhtunud midagi", lk. 107) ühe tööliskonda esindava ema kirja oma üliõpilasest pojale. Sellest loeme muuseas: „Mõned inimesed siin on väga ärevil ja räägivad igasuguseid juttusid... Täna oli ka isa mures, sest neil oli üks mees vabrikus ajanud niisugust imelikku juttu, et varsti tulevat tööliste valitsus, las aga vene väed sisse tulla, siis on relvad meie käes. Aga meie isaga teame, mis see tähendab, sest see ei ole tööliste valitsus, vaid kommuuna, meie oleme seda enne ka näinud ja teame ka, kuidas Venemaal on..."

Niisiis uus tõend selle kohta, et tõetruu pilt eesti töölise mentaliteedist ei kuulu ikka veel kommuunajüngrite eetikasse ega moraali ja võimukaotuse kabuhirm tingib kultuurinimese südametunnistusele võõra ilgumise isegi „järelhüüdes". Samas „hinnang" ka ühele omalaadsemalt meie kirjanduses tänapäeva segipaisatust analüüsivale tähteteosele, „Hingede ööle": „...kõneleb ilmekat keelt mitte ainult autori enese, vaid kogu emigratsiooni filosoofilisest ummikust."

Millest „in memoriam" juhtivas ajakirjas üldse vaikib, on Ristikivi kriitikuna, esseistina ja sisulatuselt kodumaisi võistlejaid kaugelt ületavate koguteoste kaastoimetaja-autorina. Jäetakse nimetamata tema „Kirjanduse lugu" ja üks osa tema ajaloolistest romaanidest ning märgitakse vulgaarse võhiklusega, et „alltekstina (neis ajaloolisis teoseis (tõusevad kõlama skeptilised ajaloofilosoofilised arutlused kannatava üksikindiviidi ja ajastu konfliktist", mis paistab olevat juba iseendast mõnitamiseks küllaldane.

Harukordne „mälestuskirjutis", harukordne peegel, kust vaatab varjamatult vastu kommuuna muutumatu lõust.

UUS HELIPLAAT

harjo tari

MIND ÄRA UNUSTA

Harjo Tari ja Georg Iltali orkester

MERIT CO. LP 4320 — Mälestusteedel, Armukadedus, Silva valss, Mehhiko teel, Kõik maailma ukked roosid, Suudle mind, Mind ära unusta, Üksainus õis, Serenaad, Lara valss, Kurbus, Kevadlaul, Poeem.

HIND $7.00 (Ontarios 49 c. jaemüügimaksu) Postiga tellides lisada postikulu 75c.

Müügil MEIE ELU talituses
Eesti Majas, 958 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4K 2R6

Iga uus „MEIE ELU" tellija aitab kaasa sisukamale ajalehele.

„Kaks kibedat vitsa on maailmas: naine ja jumal. — Meie ainukeseks lohutuseks nende vastu on teadmine — ilma nendeta ei saa läbi!" Fotol osa „Juuditi" peategelasi. Vasakult Susanna (Rita Sui), Olovernes (Rein Andre), Juudit (Valve Andre), Osias (Harri Mürk) ja Nimetu (Toomas Klamas).

RAHUILMA LAHKUNUD

OLEV KÜBARSEPP'A

leinavad kurbuses

ABIKAASA
TÜTRED
TÜTRETÜTAR
ja VÄIMEES

HEAD SÕPRA JA SUVILA-NAABRIT

OLEV KÜBARSEPP'A

mälestavad

AUGUST MAE perekonnaga
MARI ja KARL TALPAK
JULIUS KARU perekonnaga
ENDEL VEER perekonnaga
MAX TIMMELMANN perekonnaga
ARVO VOOGLAID perekonnaga
UNO MANKIN perekonnaga

AVALDAME SÜGAVAT KAASTUNNET KALLILE LESELE JA TEMA PEREKONNALE

OLEV KÜBARSEPP'A

surma puhul

THEODOR MARIPU pere

OOTAMATULT VARISES MANALASSE
MEIE UNUSTAMATULT ARMAS ISA

IGOR KRAUS

Sündinud 6. märtsil 1920 Eestis
Surn. 10. jaan. 1978 Thunder Bays

Mälestavad leinas

TOIVO ja MARE

OOTAMATULT VARISES MANALASSE
MEIE ARMAS SUGULANE

IGOR KRAUS

Sündinud 6. märtsil 1920 Eestis
Surn. 10. jaan. 1978 Thunder Bays

Mälestavad leinas

PAUL ja LINDA MÄEPEA
PETER ja JANE MÄEPEA
MARK ja LORETTA MÄEPEA perekonnaga
HANNES MÄEPEA

KÕIGEVÄGEVAMA TAHTEL SUIKUSID IGAVESELE UNELE
TUBLID JA USTAVAD KOGLDUSE LIIKMED

JOHAN ALATALU

Sünd. 12. dets. 1896 Pärnumaal, Eestis
surnud 10. jaan. 1978 Thunder Bays

IGOR KRAUS

Sünd. 6. märtsil 1920 Eestis
Surnud 10. jaan. 1978 Thunder Bays

Mälestab leinas

E.E.L.K. THUNDER BAY KOGUDUS

OOTAMATA SURMA LÄBI LAHKUNUD UNUSTAMATA ARMAST ABIKAASAT

JOHANNES KINNAS'T

sünd. 27. juulil 1892 Eestis
surn. 16. jaan. 1978 St. Catharines'is

mälestab valusas leinas

ABIKAASA

ARMAST SÕPRA

OLEV KÜBARSEPP'A

mälestavad kurbuses

Puhka rahus
väsinud sõber.

E. LATTIK perekonnaga
E. JAANSON perekonnaga

ARMAST SÕPRA JA RISTIISA

KARL FEIERBACH'I

surn. 7. jaan. 1978 Stokholmis

mälestavad kurbuses

HARALD, HILJA ja ALLAN TAMM
ristipoeg HEIKI TAMM perega

ARMAST

ksv. Vabadussõja veteran

ANTON KASEMETS'A

mälestab sügavas leinas

TORONTO EESTI VÕITLEJATE ÜHING

KIRIKLIKKE TEATEID

TORONTO EESTI BAPTISTI KOGUDUS
683 Broadview Ave.
Jutl. Kaljo Raid.
10 Lamport Ave., Apt. 307
Toronto 5, Ont.
M4W 1S6
Tel. 961-8391
Ch. Kipper — organist

„VABADUSE KUULUTUS" RAADIOSAATED IGAL PÜHAPÄEVAL
kl. 3 p.l. WHLD 1270 kc.

Pühapäeval, 29. jaanuaril kell 10.15 hommikul PÜHAPÄEVAKOOL.
Kell 11 JUMALATEENISTUS. Tunnistavad noukogu vennad. „Põhjatähe" kvartett.
Kell 6 õ. naistunnistajad ja laulud.

TORONTO EELK JAKOBI KOGUDUS
Kirik: Redeemer Lut. Kirik, Bloor & Indian Rd.
Õp. T. Nõmmik
501 Davisville Ave, Toronto M4S 1J2
Tel.: 483-2478

Pühapäeval, 5. veebruaril kell 5 p.l. JUMALATEENISTUS ja PÜHAPÄEVAKOOL. Jutlustab õpetaja V. Kangro. Järgneb täiskogu koosolek kohvilauas.

Õpetaja konetunnid teisipäeviti kl. 6—7.30 õ. kodus, muul ajal vastavalt kokkuleppele.

EESTI VABAKOGUDUS TORONTOS
29 Thorncliffe Ave. Tel. 463-6223.
Jutlustaja E. Saraoja
Kirik: 562 Jones Ave. Tel. 461-2077.

Pühapäeval, 29. jaanuaril kell 11 hommikul JUMALATEENISTUS. Jutlustaja E. Saraoja. Lauluettekanded.

TORONTO EESTI S. P. ADVENTKOGUDUS
804 Broadview Ave.
Christuskirches
691-2848

Laupäeval, 28. jaanuaril kell 9.30 HINGAMISPÄEVA KOOL ainel „Loomise mälestuspüha". Jutlus kell 11 hom. „Eluvesi".

TERETULEMAST!

EELK TORONTO VANA-ANDRESE KOGUDUS
Vana-Andrese kirik Carltoni ja Jarvise nurgal.
Õp. Andres Taul
17 Frank Cres., Toronto M0G 3K6
Tel. 656-5248, kirikus: 923-5172

Pühapäeval, 29. jaanuaril JUMALATEENISTUS kell 11 enne lõunat.
Pühapäeval, 5. veebruaril JUMALATEENISTUS kell 11 e.l. jutlustab õpetaja Udo Petersoo.

3.—18. veebr. täidab õpetaja Andres Tauli kohuseid õpetaja U. Petersoo tel. 625-5930. Koguduse esimehe A. Roosti tel. 244-9270.

KÕNETUNNID igal teisipäeval ja neljapäeval kl. 6—8 õhtul kiriku käärkambris.

TORONTO EESTI EVANGEELNE KOGUDUS
Stone Church,
45 Davenport Rd.
Jutlustaja H. RÜDMIK
P.O. Box 234, Toronto 18.
Tel. 233-5390.

Laupäeval, 28. jaanuaril kell 7 õ. PIIBLITUND jutlustab dr. M. Leesment.

Pühapäeval, 29. jaanuaril kell 3 p.l. JUMALATEENISTUS. Tunnistused, lauluettekanded, jutlustab G. Pitka.

„USUSÕNUMI" RAADIOJUMALATEENISTUSED

iga pühapäeva hommikul kella 9.30—10.00, lainel CHIC — 790 kc

Raadiojutluse teema pühapäeval, 29. jaan.: „Õndsaks saamine usu läbi".

TORONTO EESTI EV. LUT. USU KOLMAINU KOGUDUS
Kirik: 619 Sherbourne St., Toronto.
Tel.: 698-7977 või 766-7853

Sherbourne allmaaraudteejaam on kiriku kõrval.

Õp. O. Gnadenteich
112 Fallingbrook Rd., Scarborough.

Pühapäeval, 29. jaanuaril on JUMALATEENISTUS kell 1.30 p.l.
Pühapäeval, 5. veebruaril on JUMALATEENISTUS kell 1.30 p.l., millele järgneb täiskogu koosolek.

ÕPETAJA KÕNETUNNID on iga kuu teisel esmaspäeval kella 6—8-ni kiriku kantseleis, telefon 921-9417.

EESTI EV. LUTERI USU PEETRI KOGUDUS
817 Mt. Pleasant Rd.,
Toronto M4P 2L1
Kiriku telefon 483-5847
Õp. Oskar Puhm
84 Dinnick Cres., Toronto M4N 1L8
telefon 483-4103

PÜHAPÄEVAKOOLI 29. AASTAPÄEVA jumalateenistus 29. jaanuaril kell 11 hommikul. Laulab Pühapäevakooli koor Margit Viia juhatusel.
PIIBLITUND kell 10 hommikul.
PÜHAPÄEVAKOOL. Lastekoori harjutus.
Pühapäeval, 29. jaanuaril kell 5 p.l. MUSICA DIVINA orkestri ja koori kontsert L. Avessoni juhatusel.
JUMALATEENISTUS 5. veebruaril kell 11 hommikul. Solist Ragnar Pohlak.
KÜÜNLAVALGE jumalateenistus koos leeriõpilaste VANEMATEPÄEVAGA kell 6 õhtul.
INGLISKEELSED jumalateenistused pühapäeva hommikuti kell 9.30. Teenib õpetaja A. Jalonen. Samal ajal pühapäevakool.

ÕPETAJA KÕNETUNNID teisipäeviti ja neljapäeviti kl. 6—8 õhtul.

„MEIE ELU" esindaja Montrealis on

PAUL KENTS
12064 Lavigne, Montreal P.Q.
H4J 1Y2
Tel. 334-4242

ARMAST VENDA, ONU JA SUGULAST

JUHAN MARGUS'T

sünd. 2. nov. 1915 Uderna-Peksil
surn. 7. jaan. 1978 Elvas

mälestavad sügavas leinas

KARIN URM abikaasaga
ANNI LEETMAA abikaasaga
ERIKA SIIMONSON
ERNA PASS
SIEGFRID MARGUS
EDA KALM perekonnaga
JUHAN SIIMONSON perekonnaga

OOTAMATULT VARISES MANALASSE MEIE ARMAS SÕBER JA TULIHINGELINE EESTLANE

IGOR KRAUS

sünd. 6. märtsil 1920 Eestis
surn. 10. jaanuaril 1978 Thunder Bays

Mälestavad sügavas leinas

DINER, HENRY, CATHRIN
HEIN, ALEKS
JAAKO, ARVED, KAIJA, HARRI
KAAR, TIIDO, SIGRID
KALDA, ANDREI, RITA
KENT, HEINO, KAJA, PETER
KOODI, ELLI
KOMPUS, FRIDA
KRUUS, EVALD
KRUPP, LINDA
KURM, AIN, VELTA, HELGE, ENN
KURVITS, ADO, SILVI
KÖÖSEL, FRED, MAIMU
LEEDER, ELMAR, AURA
LEHTSALU, ALEKS, ALIDE
LILLEMÄE, ARNO, AUNE
LÄTT, KAHRU, MARIANNE
MAKSTIN, AUGUST, MAIE
MIKS, AUGUST, IRMA
MITT, KÄRL
PALUMÄE LEMBIT, LINDA, ELLE, MAIMU
PEREMEES, ENN, ELLA
PIHLAP, VIKTOR, IRENE
PINT, OLVI
PUNA, KALJU, LISA, INGRID
PÕLDAAS, VOLLI, SIGNE
RAUDSEPP, LEONARD, EVA
REILJAN, VIKTOR, AINO
RÄITSAKAS, LAINE, AIN, PETER
SAAREMETS, OSVALD
SOKK, RICHARD, MAIJA, ALLAN, ERIC
STEINBERG, JUHAN, AMANDA
TEITSMANN, ILSE
TUBRO, HELMUTH, LINDA
TÕNTS, JULIUS, VIENO, MARIAN
ÕUNAPUU, ARNE, ELLA

Muld ei mälestust matta jõua.

THUNDER BAYS SURMA LÄBI LAHKUNUD ARMAST

JUHAN ALATALU'T

mälestavad leinas

HEIN, ALEKS
JÜRIVEE, REGINA, MALLE
KAAR, TIIDO, SIGRID
KALDA, ANDREI, RITA perega
KENT, HEINO, KAJA perega
KOODI, ELLI
KOMPUS, FRIEDA
KRUPP, LINDA
KURM, AIN, VELTA perega
KÖÖSEL, FRED, MAIMU
LEHTSALU, ALEKS, ALIDE
LÄTT, KAHRU, MARIANNE
MERTSON, JENNY
MIKS, AUGUST, IRMA
MITT, KARL
MÄEPEA, PAUL, LINDA perega
PALUMÄE, LEMBIT, LINDA perega
PEREMEES, ENN, ELLA
PIHLAP, VIKTOR, IRENE
PINT, OLVI
PUNA, KALJU, LISA perega
PÕLDAAS, VOLDEMAR, SIGNE
RAUDSEPP, LEONHARD, EVA
REILJAN, VIKTOR, AINO
SAGURI, ARNOLD, ALMA
STEINBERG, JUHAN, AMANDA
TEITSMANN, ILSE
TUBRO, HELMUT, LINDA
TÕNISSON, AUGUST
TÕNTS, JULIUS, VIENO perega
ÕUNAPUU, AARNE, ELLA

Maine elu on kaduv
Kuid Su usk Jumalasse
on igavene.

Surma läbi lahkunud

JUHAN ALATALU'T

leinavad

Lahkumine on valus,
jällenägemine rõõmus.

ABIKAASA
LAPSED perekondadega

Endist Tallinna Merekooli õpetajat

IMANT SIIMER'IT

mälestab

EESTI KAUBALAEVASTIKU JUHTKONNA
KOONDIS TORONTOS

Head sõpra

ALEKSANDER BACHMANN'I

mälestavad leinas

MARTA ja OSWALD RUMBERG'id Vancouveris

Lahkus igaviku kaduvusse armas perekonna sõber, auväärt dipl. helikunstnik

ANTON KASEMETS

mälestavad kurbuses

ALLA ja RAIMOND TRALLA

Armast perekonna sõpra

JOHANNES KINNAS'T

leinab kurbuses

SINAIDA SEILER

Eesti arst valvekorras

28. ja 29. jaanuaril
Dr. Sauks 461-0912

JURISTID

ENN ALFRED
ADVOKAAT — NOTAR
Toronto Dominion Centre
P.O. Box 326, Room 1912
Royal Trust Tower
Toronto M5K 1K7
King—Bay
Telefon: 869-1777
24-tundi telefonivalve

TULUMAKSU LEHTEDE TÄITMINE
MARK TUOMOLA, B.A.
191 Eglinton Ave. East
Suite 206, Toronto
Finnish Credit Union Building
Tel. 488-1801

MÜÜGID

Miamis, Floridas korras
MAJA
müüa või üürida. 2. magamistoaga, üldine õhujahutus, West Miami Shores. Lähemad teated pärast kella 6 õ. tel. 239-9766.

OPTIKUD

J. RATAS
Optika- ja Kellasepäärl
247 Danforth Ave. Toronto
Telefon 465-6251
PRILLID
parimas kvaliteedis nagu Christian Dior, Rodenstock, Zeiss jne.
Soft contact-lenses.
KELLAD
Omega, Tissot, Bulova, Accutron

VEOD

Veod Metro piirides
BALTIC MOVERS
30 Dewson St., Toronto. 534-1403

SUUR VEOK KOLIMISEKS
J. KRULL
Tel. 493-1485, helistada õhtul.

ARSTID

Leo Kann, D.C.
CHIROPRACTOR
Tel.: 489-0562
212 Dinnick Cr.
VASTUVÕTT KOKKULEPPEL

Murray E. Newbigging
MATUSEMAJA
Aastakümnete kogemus eestlaste teenimiseks. Oskuslik nõuanne ja mõõdukad hinnad.
M. Wayne Hamilton
Funeral Direktor
733 Mount Pleasant Rd.
Helistada tel. 489-8811 ◎ 489-8002
(lõunapool Eglintoni)

Külastage „MEIE ELU" kus leiate mitmesuguseid sobivaid kinkeesemeid
958 Broadview Ave.
Toronto, Ont. M4K 2R6
Tel. 466-0951
(Eesti Majas, II korral)

EHTEASJU
SKANDINAAVIA
KINKEESEMEID:
LINIKUID, SOHVAPATJU,
PLASTIK-
PÕRANDARIIDEID,
SAUNASEEPE ja TARBEID
KERAAMIKA-VAASE
HELIPLAATE
RAAMATUID (ka lastele).

„Meie Elu" üksiknumbrid on müügil:

TORONTO
POKO'S MEAT PRODUCTS ARIDES: 376 College St.
319 Danforth Ave.
767 Mt. Pleasant Rd.
Rooneeme pagariäris ..... 484 Queen St. W.
Balint Book Store ..... 246 Spadina Ave.
„Meie Elu" talitus ..... 858 Broadview Ave.
Broadview Delicatessen ..... 141 Danforth Ave.
THUNDER BAY
Finnish Book Store ..... 168 S. Algoma St.
SUDBURY
Wolfe's Bookstore ..... 133—135 Durham St. E.

†

Ootamatult lahkus meie armas lauluvend

IGOR KRAUS

sünd. 6. märtsil 1920 Virumaal
surn. 10. jaan. 1978 Thunder Bays

mälestab sügavas kurbuses

THUNDER BAY EESTI SELTSI SEGAKOOR

Lugupeetud ja armast klubi liiget

FRIEDRICH LAUBA'T

mälestab leinas

EESTI PENSIONÄRIDE KLUBI TORONTOS

Südamlik kaastunne Jutale ja perele abikaasa ja isa

OLEV KÜBARSEPA

surma puhul.

E. I. T. NAISRING

Manalasse varisenud

OLEV KÜBARSEPP'A

mälestavad

LISANNE ja ARMIN VAHER
ENN VAHER abikaasaga

Armast sõpra

OLEV KÜBARSEPP'A

mälestavad leinas

MARTA TOOMVER
TÕNIS ja ÜLLE TOOMVER

Head sõpra

OLEV KÜBARSEPP'A

mälestavad leinas

EEDI ja LEIDA
RUSS ja LIIVI lastega

Armast

OLEVIT

mälestavad kurbuses

IRJE-ANN
PIILU ja
KALLE

Armast koolivenda

IGOR KRAUS'I

mälestab

WESTHOLMLASTE KOONDIS

Head perekonna sõpra

JOHANNES KINNAS'T

mälestavad kurbuses

FRIDA
HELMI ja
ADU perega

Head sõpra

OLEV KÜBARSEPP'A

mälestavad leinas

ILMAR LÕHMUS perekonnaga
JOHANNES LUIK abikaasaga
ANNA-LIISA RAMMUL
HERBERT VALDSON

Feliks Koop 50

10. jaanuaril jõudis Feliks Koop oma eluteel 50a aasta tähisele.

Feliks Koop sündis Tallinnas. Oma poisipõlve veetis ta vaheldumisi Tallinnas ja Nõmmel, alustades õpinguid Tõrvand Telmani Inglise Kolledzhis ja jätkates neid Gustav Adolfi gümnaasiumis. Ta laialdased huvid paistavad silma juba siis, sest koolitöö kõrvalt jatkub aega Tallinna Maleklubis malet mängimiseks, võimlemise harrastamiseks ja raamatuis tuhnimiseks.

1944 aasta sügisel alanud pagulasteekond viis Koopide perekonna Rootsi, kus asuti elama Stokholmi. Igapäevase leivateenimise kõrval lõpetas Feliks Koop Stokholmi Tehnikainstituudi õhtukursuse elektrotehnika alal. Sellele koormusele vaatamata harrastas ta Ernst Idla juhatuse all rahvatantsu ja võimlemist. Viimasel alal tõusis ta üheks valikrühma tipuks.

1951 siirduti Kanadasse, kus juubilar varsti jatkas oma õpinguid Toronto ülikoolis, mille lõpetas 1956 aastal elektriinsenerina. Vastandina stuudiumile Stokholmis kulusid nüüd päevad õppetööle ja õhtul leivateenimisele. Energiat jatkus ikkagi südamelähedase võimlemise ja rahvatantsu viljelemiseks, ise kaasa lüües ja teisi juhatades.

1952 abiellus Feliks Koop Evelyn Org'iga.

Mõned aastad pärast ülikooli lõpetamist alustas juubilar töö kõrval õpingutega magistrikraadi taotlemiseks, mille ta saavutas aastal 1964 elektroonika alal. Viimased kümmekond aastat on ta töötanud Spar Aerospace firma juures elektroonika uurimisosakonna juhatajana.

Nii nagu palju eestlasi, elab Feliks Koop kahte elu — ühte, mis on seotud igapäevase tööga oma erialal ja teist, milles valdandub ta isiklik ja rahvuslik omapära mis leiab väljenduse võimlemises, rahvatantsus, teatris ning laulus ja eesti ühiskonna teenimises üldse.

Feliks Koop on olnud RVN-u valitud liige, spordiselts Kalevi esimees, selle kauaaegne võimlemise ja rahvatantsu osakondade juhataja ja hing, olles mitmete tantsu — laulupõimikute kavandajaks ja lavastajaks. Meelejäävamaks viimasel alal on vabaõhulavastus Seedriorul 1959 „Kas mäletad?" Ta on pidevalt kaasa löönud Eesti Päevade läbiviimisel, olles III P. Ameerika Eesti Päevade Peakomitee liige võimlemise ja rahvatantsu ürituste juhina. Ülemaailmsete Eesti Päevade valguspidudel on tema lavastajatalent pidevat rakendust leidnud. Koos abikaasa Evelyniga on nad oma nime kirjutanud Eesti ja Kanada võimlemise ajalukku.

Teatrihuvilistel on mitmetel kordadel olnud võimalus teda eesti teatrite lavadel näha, viimasena „Onupoeg Bataaviast" etendusel.

Aastast 1953 kuulub juubilar Korp! Rotaliasse, kus ta on juhtivalt osa võtnud selle organisatsiooni tööst mitmeid aastaid.

Kõige ülaltoodu kõrval on ta olnud tubli perekonnapea, kasvatades kahte poega, Indrekut ja Margust.

Feliks Koopi võimete amplituud on väga suur. Ta senine elutöö on heaks näiteks eestlaste sitkusest. Raske on uskuda, et ühes elektroonika eriteadlases on peidus andeid, mis ulatuvad kaugele humanitaaralade valdkonda. Sellele lisaks on Feliks Koop hea sõber ja vaimukas seltskonnakaaslane.

Sinu paljud sõbrad ja tuttavad õnnitlevad Sind Sinu juubeli puhul! Jatkugu Sul ikka energiat ja tervist püsida edasi sellisena nagu Sa oled!

T. T.

Eksitav viga

on juhtunud meie lehe eelmises numbris, lk. 5 kirjutises Anton Kasemetsa üle, kus märgitud tema Estonia teatri direktoriks olemisaeg 1938—1943. Peab aga olema 1928—1933.

EKK korraldusel toimunud Mai Lanno kunstinäituse avas Mall Puhm, mitte Edda Sepp, nagu kirjutuses eksikombel nimetatud.

Thunder Bay eestlased saatsid viimsele teekonnale kaks kaasmaalast

16. jaan., külmal päikesepaistelisel talvepäeval, saatis Thunder Bay eestlaspere kaks kaasmaalast viimsele puhkepaigale. Igor Kraus, 57 aastat vana, suri 10. jaan. hommikul ootamatult südame ataki tagajärjel. Johan Alatalu, 81 aastat, suri 11. jaan. haiglas, kus ta oli olnud mõnda aega raskelt haigena.

Mõlemi matusetalituse pidas õpetaja Tõnis Nõmmik Torontost. Hommikupoolikul sängitati maamulda Johan Alatalu omaksete, lähemate sõprade ja rohkearvulise kaasmaalaste pere poolt. Teenistust kaunistas sooloalauluga Jenny Mertson.

Õhtupoolikul oli matusemaja kabel tulvil Igor Kraus'i sõpradest, tuttavatest ja kaastöölistest, kes olid teda tema viimsele teekonnale saatma tulnud. Rohkete lillede ja pärgade keskel asuva kirstu peatsis olid leinalooris sini-must-valge ja Port Arthuri Segakoori lipud. Lahkunu oli eestlaste seltskondlikus elus väsimatu ja agar organisaator ja aktiivne töötaja ja temaga kaotasid eestlased asendamatu inimese.

Matusetalitus toimus kahes keeles, kuna ärasaatjate hulgas oli suurel arvul Igor Kraus'i kaastöölisi Ontario Hydro'st. Lahkumissõnad ütlesid ja asetasid pärjad Thunder Bay Eesti Seltsi nimel, kelle president lahkunu oli, Voldemar Põldaas; Thunder Bay Eesti Kiriku Nõukogu nimel Paul Mäepea ja Port Arthuri Eesti Segakoori nimel Viktor Pihlap. Jumalateenistuse lõpul laulis segakoor oma lahkunud lauluvennale „Troost".

Johan Alatalu't jäävad lõnama abikaasa, kaks tütart ja poeg perekondadega ja sugulased Eestis. Igor Kraus'i jäävad leinama poeg Toivo abikaasa Mare'ga (sünd. Mäepea) ja sugulased Eestis. Kahte tõsist ja ustavat eestlast jääb ka leinama terve Thunder Bay kaasmaalaste pere.

Ellen Mäehans

ILURAVI

- Naharavi (puhastamine, maseerimine)
- Karvade kõrvaldamine (elektrofüüs, waks)
- Silmaripsmete värvimine
- eriline „thermo-mask" nahahäirete kõrvaldamiseks.

Lillian's Facials and Cosmetics
262 St. Clair Ave. West. Suite 105.
(at Russell Hill Rd.)
Tel. 960-5475 või 223-7582

KUHU MINNA?

★ **Laup., 28. jaan. Toronto Eesti Võitlejate Ühingu 25. aastapäeva pidu Eesti Majas algusega kl. 7 õ.**

★ **Laup., 28. jaan. ja pühap., 29. jaan. Lõuna-Ontario eesti noorte Nõupäevad, Town Manor Motel Hotel'is Hamiltonis.**

★ **Pühap., 29. jaan. „Talihari '78" Eesti Majas algusega kl. 3 p.l.**

★ **Pühap., 29. jaanuaril Musica Divina koori ja Musica Viva kammeransambli kontsert Peetri kirikus algusega kl. 4 p.l.**

★ **Reedel, 3. veebr. Jõekääru Lastesuvekodu „Tulu-tantsuõhtu" Tartu College'is algusega kl. 8 õ.**

★ **Laup., 4. veebr. saarlaste küünlapäeva kokkutulek Eesti Majas algusega kl. 7 õ.**

★ **Pühap., 5. veebruaril A. H. Tammsaare „Juudit" Kanada Eesti Teatri esituses Monarch Park Secondary School saalis algusegakl. 3 p.l.**

★ **Laup., 11. veebr. JR 200 aastapäevapidu Eesti Majas algusega kl. 7.30 õ.**

★ **Pühap., 12. veebr. Tiiu Haamer'i klaverikontsert Edward Johnson Building, Walter Hall'is algusega kl. 7. õ.**

LAULULINNUD VÄÄRIVAD KAITSET

Vähe on loomi maailmas, kes inimese südant rohkem suudaksid võita kui väikesed laululinnud.

Mida sügavamale me tungime laululindude eluringi, seda rohkem leiame seal omadusi, mis nende tiivustatud kandjate esteetilist väärtust õpetavad rõhutama ja hindama nende eetilist tähendust inimese vaimuelus.

Kuid mitte ainult kõrgemalt vaimselt seisukohalt, mitte ainult puhta ilu ja kõlbeliselt hea ülevalt lähtekohalt ei tule hinnata sinava õhumere vabu kodanikke. Ka igapäevase elu käike, kasu ja möödapääsmatu tulutoovuse suhtes teenivad laululinnud me suurimat tähelepanu.

Laululinnud on väärtuslikuks teguriks, kes kirjut putukateilma vaos hoiavad ja hädaohtu kõrvaldavad, mis aplate röövikute ja täitmata tõukude kujul varitseb niidul ilutsevat õienuppu, väljal valmivat viljatera ning aias köögi- ja puuvilju. On kahtlemata kindel, et tulu, mis nad nii hästi putukate kui ka nende munade, röövikute ja nukkude häivtamisega toovad põllule, niidule, metsale ja aiale, on hindamatult suur.

On selge, et nii vaimsed kui ka aimelised huvid meid kohustavad väikesi laulikuid kõigiti kaitsma ja nende elutingimuste eest igal viisil hoolitsema.

Laululindude elu teevad kibedaks ka karmid loodusjõud — talvine külm ja kevadine keltsjää oma surmatoova toidu puudusega. See on maksev eriti nende laulikute kohta, kes sügisel meilt soojale maale ei rända, vaid talisõpradena meile truuks jäävad. Pakane, mis südamemi tungib, ja sulale järgnev tihe jääkoor, mis putukate nukud koorepragudesse kinni müürib, kustutab meil nii mõnegi lauliku elukiünla. Laululindude kibedat viletsust silmas pidades on mitmed loodusesõbrad neile oma abistava käe ulatanud ja katnud neile rikkaliku talvise toidulaua. Üks niisugustest lindude sõpradest on kindlasti Jõekäärul elav vanahärra Joosep Engsoo (alias Jõekääru vallavanem) — kes hiljuti pühitses oma 80-ne aasta sünnipäeva.

Rõõm ja nauding on tema avaratest akendest vaadata lindudele ülesseatud toitsmajakesi, lauakesi kus alalises siblimises ja sagimises oma nälga kustutavad sageli mitukümmend mitmesugust kirjukuue kandjat. Hoolitsev käsi puistab aeg-ajalt lumest puhastatud platsile saiapuru, poetab söögilaudadele päevalille seemneid ja viljateri, ning riputab puuokstele magedaid pekitükke lihatoidulistele laulikutele. Mille eest ta lindude ja nende sõprade suurima tänu väärt on.

Tahaks loota, et aateline algatus piiramata võimalustele teed näitab ja vaimustavaks mõttekandjaks ning ilusaks eeskujuks lähematele ja kaugematele oleks. Toogu see igale noorele kui ka vanale huvitavat vaatepilti ja aatelist meelelahutust.

Suurele lindude sõbrale Joosep'ile soovime möödunud suure juubeli puhul tublisti õnne, piisavalt tervist ja jätkuvat pisilaulikute armastust.

J. Säägi

JOHN E. SOOSAAR, C.A.
Chartered Accountant
Suite 600, 55 University Ave., Toronto, Ontario, M5J 2H7
Tel. 862-7115

GARDENIA
FLOWERS & GIFTS
Tel. (416) 466-1951
466-1502
362 Danforth Ave.,
Toronto, Ont. M4K 1N8

MEIE ÄRIS ON SAADAVAL RIKKALIKUS VALIKUS VALIK LILLI erisündmusteks ja tähtpäevadeks. ● Samuti käsitöö kinkeesemeid — KULLASEPA, MEREVAIGU-, KERAAMIKA-, NAHA ja PUUNIKERDUSE alal. Kõneldakse eesti, läti ja inglise keelt.

Hugo Laur ja Voldemar Panso surid Eestis

Okupeeritud Eestis suri 27. dets. 1977 näitleja Voldemar Panso ja kolm päeva hiljem, 30. dets. näitleja Hugo Laur. Mõlemad olid tuntud teatrilavadelt iseseisvuspäevil.

Hugo Laur suri 84-aasta vanuses. Kakskeist aastat varem lahkus ta rambivalgusest pensionärina. Ta oli sündinud Virumaal metsavahi perekonda, õppis Riias ehitajaks-arhitektiks, võttis osa sealse eesti seltsi näiteringi tööst ja hiljem esines kodumaal asjaarmastajana.

Alates 1918. a. töötas ta kutselisena „Estonia" teatris ja 1949—1965 V. Kingissepa nim. Tallinna Riiklikus Akadeemilises Draamateatris. Nõukogude andmetel kuulus ta 1950. aastast N.L. Kommunistliku Partei riidadesse, oli valitud Eesti NSV Ülemnõukogu ja Tallinna linnanõukogu saadikuks. Talle anti Lenini orden.

Voldemar Panso sündis 30. nov. 1920 Tomskis töölisperekonnas. Teatrialase hariduse sai ta Tallinna Riiklikus Lavakunstikoolis ning Moskvas A. Lunatsharski nimelises Teatrikunsti Instituudis, kus kaitses 1965. a. kandidaadiväitekirja. Ta oli Eesti NSV Riikliku Noorsooteatri rajajaid ja peanäitejuht.

Alates 1970. aastast oli V. Kingissepa nimelise Tallinna Riikliku Akadeemilise Draamateatri peanäitejuht. Alates 1957. a. juhtis ta Tallinna Riikliku Konservatooriumi lavakunstikateedrit. Ta oli autasustatud mitmete ordenite ja aukirjadega.

JAAN ALMER KATUSETÖÖD

Teeme uusi ja parandame vanu, samuti suvilate katuseid.

Helistada tel. 699-5295

EESTI SIHTKAPITAL KANADAS
MEIE ÜHISKONNA TEENISTUSES.

EESTI MAJA
958 Broadview Ave.
Toronto. Ont. M4K 2R6

TÄNUAVALDUS

Südamlik tänu kõikidele sõpradele ja tuttavatele, kes minu kallist abikaasat ja mu head isa

ANTON KASEMETS'a

tema viimsele puhkepaigale saatsid, tema kirstu lilledega kaunistasid ja meie leinale kaasa tundsid.

Suur tänu õpetaja T. Nõmmik'ule ta hinge soojendavate sõnade eest, Cantate Dominiole, Toronto Eesti Segakoorile ja Meeskoorile nende juhtidega ilusate leinalaulude ning organistile ta kauni kaastöö eest.

Suur tänu soojade sõnavõttude eest neile, kes tundsid lahkunut juba kodumaa pinnal ja ei ole unustanud ta töövilja ning ta truuduse eest kodumaale, langetasid sini-must-valge leinarüüs lipu.

Tänu ka Toronto Pensionäride Klubile liigutava jumalagajätu eest ja kõigile kes kirjateel meile kaastunnet avaldasid.

Leinajad

LESK ja POEG

Teri ja tungalteri

Seadusi rikutakse nii palju, et parlament muud ei saa tehagi kui anda uusi seadusi ja vahel sekka ka parandada vanu.

★

Kui vähe nüüdsel ajal hoolitakse inimestest! Kui mägestikke läbivail maanteedel on kõikjal väljas sildid, mis teatavad langevatest kividest, siis langevatest suusatajatest ei mainita sõnagi.

★

Kui bussistreigi tõttu lapsed ei saanud pooleteise miili kaugusele kooli minna, veetsid nad oma vaba aja jalgrattasõiduks viie miili kaugusele loomaaeda ja tagasi.

★

On tõsi, et tähtsam on mäng ise kui see, kes võidab või kaotab. Ometi on millegipärast seda palju kergem öelda, kui oled ise võitja.

★

Mõned kõnelejad räägivad oma kuulajaskonnale enne kõne algust, millest nad hakkavad kõnelema, peavad seejärele oma kõne ära ja lõpuks räägivad sellest, millest nad kõnelesid.

Noppinud PEDESTRI JAAN